לילות

שבועון ידיעות אחרונות

כולל המדריך 'ערוצים'

התאבד והצטרף למועדון הרוקרים המתים
● יואב בירנברג ובועז כהן

8.8.4.2.5
454

מוציא אלבום חדש,
'מניח לאהבה להיכנס פנימה'
● שרון מולדבי, לונדון.
ראיון בלעדי

חוזרת לתפקיד האשה הסקסית
והרצחנית ● צדוק יחזקאלי
באתר הצילומים של 'המומחה'.
ראיון בלעדי

קורט קוביין
היה מועמד טבעי
לעוף לגן־העדן
עקב מנת־יתר של
סמים, אבל הוא לא
הניח מקום לספק
ולהשערות ודפק
לעצמו כדור בראש

ג'ניס ג'ופלין
נותרה בודדה
למרות ההצלחה.
ככל שהתאמצה
לשמור על הישגיה,
צברה הידרדרותה
הנפשית תאוצה.
"על הבמה אני עושה
אהבה עם 25 אלף
איש, ואחר־כך אני
הולכת לבד למיטה"

ג'ים מוריסון,
ביום הולדתו ה־26:
"ג'ימי (הנדריקס)
היה הראשון. ג'ניס
(ג'ופלין) השנייה.
אתם שותים עכשיו
יין עם מספר שלוש"

מייק בראנט:
"ברגע של תולשה
רציתי למות. שנים
אני נמצא במתח
עצום. עליי להתרכז
בשירה, לחשוב מה
ללבוש, מה לומר.
הגעתי לעייפות
היסטרית"

ג'ימי הנדריקס:
"גם כשאני צוחק,
אין בי שמחה. יש
בי צער וכאב.
בלי סמים אני
חשוב כמת"

15.4.94

קורט קוביין

מייק בראנט

ג'ים מוריסון

ג'ימי הנדריקס

ג'ניס ג'ופלין

מועדון האגדות המתות

„עכשיו הוא עזב והצטרף למועדון המטופש הזה", אמרה אמו של קורט קוביין שהתאבד בשבוע שעבר, „מועדון אגדות הרוק המתות". קוביין מת בגיל 27 אחרי קריירה קצרה ומעט מדי תקליטים, כמו ג'ים מוריסון, ג'ניס ג'ופלין, ג'ימי הנדריקס, מייק בראנט ואחרים. יותר מאשר בכל תחום אמנותי אחר, הפופ גובה מחיר דמים מאלה שנוסקים מהר

בועז כהן ויואב בירנברג

„אנו חיים, אנו מתים /
ומוות לא מסיים זאת /
מטיילים לתוך סיוט הלילה /
נצמדים לחיים, פרח התשוקה שלנו /
נצמדים לאברי־המין של היאוש"
(ג'ים מוריסון)

„עכשיו הוא עזב והצטרף למועדון המטופש הזה", אמרה וונדי או'קונור, אמו של קורט קוביין שהתאבד בשבוע שעבר, „מועדון אגדות הרוק המתות". ובמועדון המכובד והמפוקפק הזה קוביין בחברה טובה. ג'ימי הנדריקס, ג'ניס ג'ופלין, ג'ים מוריסון, מייק בראנט, ניק דרייק, איאן קרטיס. גם אלביס פרסלי. קוביין, כמו אלה לפניו, חי מהר יותר, גבוה יותר, עצוב יותר וחזק יותר מבני־תמותה רגילים.

אם היתה הפתעה לגבי מותו, היא נובעת מהאופן בו בחר קוביין לומר שלום. כולם חשבו שהוא יעוף לגן־העדן עקב מנת־יתר של סמים, אבל קוביין לא הניח מקום לספק ולהשערות. הוא דפק לעצמו כדור בראש, ממש כמו הגיטריסט של להקת 'שיקגו', טרי קת, ששיחק עם עצמו 'רולטה רוסית' במסיבה, ב־1978.

רוב האמנים שהקריבו את עצמם על מזבח הרוקנ'רול, היו בשנות ה־20 שלהם. קוביין עשה זאת בגיל 27, כמו מייק בראנט, הנדריקס, מוריסון וג'ופלין. החיים והמוות התערבבו אצלם לישות אחת, בדיוק כמו קוקטייל האלכוהול והסמים. רובם לא הצליחו להתמודד עם ההצלחה, לא עמדו בדרישות הקשות ובמתח שכפתה עליהם הקריירה. הכדורים, המזרק או הקפיצה אל המוות היו במקרה שלהם הפתרון הקל. המוות לא סיים את חייהם, רק העצים את האגדה שתפחה סביבם עוד בחייהם.

•••

לקראת סיום העבודה על התקליט 'פנינה', ב־4 באוקטובר 1970, נמצאה גופתה של ג'ניס ג'ופלין במוטל בלוס־אנג'לס. באגרופה הקמוץ היו ארבעה דולר וכמה סנטים. מסביבה היו פזורים עשרות בקבוקי ליקר.

ג'ופלין, שנולדה ב־19 בינואר 43' בטקסס, נחשבה בבית־הספר לילדה שנואה, שידעה לקלל כמו נהג משאית, שתתה כמו גבר וטיפחה דימוי קשוח ונוקשה. ג'ופלין לא היתה יפה, סבלה מעודף משקל וניחנה בשיער שלא נכנע למסרק. היא לא היתה בטוחה במיניותה, והקדישה מאמץ עצום להוכיח שהיא בכל זאת נחשקת.

למרות ההצלחה נותרה בודדה. ככל שהתאמצה לשמור על הישגיה, צברה הידרדרותה הנפשית תאוצה. „על הבמה אני עושה אהבה עם 25 אלף איש, ואחר־כך אני הולכת לבד למיטה", אמרה פעם.

גם ג'ימי הנדריקס מת במיטה, מיטתה של מוניקה דנמן בלונדון. דנמן, אמנית החלקה על הקרח, היתה הזיון האחרון של הנדריקס, והתאריך – 18 בספטמבר 70' – היה שלושה שבועות לפני מותה של ג'ופלין.

דנמן הלכה לקנות סיגריות, וכששבה, מצאה אותו ללא רוח חיים. „המוות איננו סיום בפני עצמו", הספיד אותו בהלוויה אחד מחבריו בגרון נחנק. „חיים של אדם נגמרים רק כאשר שוכחים את פועלו – במקרה הזה, את האמנות שהותיר מאחוריו. אולם ג'ימי לא עזב אותנו, הוא יישאר לעד בזיכרוננו".

הנדריקס, שגדל בבית־יתומים, מעולם לא שכח את ילדותו. „גם כשאני צוחק, אין בי שמחה", אמר זמן קצר לפני מותו, „יש בי צער וכאב". בשנותיו האחרונות, כשלא אחז בגיטרה, אחז במזרק. „בלי סמים אני חשוב כמת", כתב לחברתו קתי אשינגהם. „ג'ימי עשה הכול בהגזמה", סיפרה אחר־כך אשינגהם, „הוא שכב עם נערות, כמו שאחרים מעשנים סיגריות. הוא היה מסוגל בו־זמנית להשתעשע עם ארבע בחורות במיטה. היה בו רעב מפחיד למין, כאילו הוא חייב להספיק הרבה לפני שחייו יסתיימו".

„זהו הסוף / ידידי היחיד, הסוף" (ג'ים מוריסון)

מותו של ג'ים מוריסון היה כתוב על הקיר הרבה לפני שנמצא חסר רוח חיים ביולי 71' באמבטיה בדירתו בפאריז. פמלה קרסון, ידידתו, מצאה אותו. הסיבה הרשמית היתה התקף־לב, אבל סולן 'הדלתות', כמו אגדות אחרות, מת עקב מנת־יתר. כמה שנים אחרי־כן הסתלקה גם קרסון לעולם שכולו טוב כתוצאה מהזרקת מנת־יתר של הירואין לתוך הווריד.

כילד נדד מוריסון עם משפחתו בין בסיסים צבאיים, בעקבות אביו האדמירל. כשהתבגר, המשיך לנדוד בין נשים שונות ובין מוטלים בלוס־אנג'לס ודירות חבדים. הבית היחיד שהיה לו היה המשרד של 'הדלתות'. הקריירה הקצרה והמופלאה שלו נמשכה פחות משש שנים, והוא הותיר לאורכה הרבה אזכורים של מוות. בתקליט הראשון של 'הדלתות' 'הרג' את הוריו: „הרוצח ניעור משנתו, לפני שהפציע השחר. נעל את מגפיו, נטל מסכה מהגלריה העתיקה ופסע לאורך הסלון. נכנס לחדרה של אחותו, אחר־כך ביקר גם את אחיו, ואז ירד למטה: 'אבא?' 'כן, בני'. 'אני רוצה להרוג אותך'". גם מוריסון לא הצליח להתמודד עם ההצלחה. הדיכאון והייאוש היו שני החברים הטובים שלו, השיפה המרה והסמים – המפלט. השבר הגדול החל בעקבות הופעה של 'הדלתות' במיאמי. מוריסון, סמל פאלי מהלך, החזיק באבר־מינו. „זה מה שאתם רוצים, האם את זה?" צווח, מאוחר יותר פתח את מכנסיו ושלף את הכלי. המשטרה שלפה אותו מהאולם ואפסנה אותו בבית־הכלא לשלושה חודשים. המפגש עם הכלא שבר את רוחו. הוא חזר והודיע בכל הזדמנות שלא יגיע לגיל 30. ביום הולדתו ה־26 אמר לחבריו: „ג'ימי (הנדריקס) היה הראשון. ג'ניס (ג'ופלין) השנייה. אתם שותים עכשיו יין עם מספר שלוש".

ההופעה האחרונה שלו, לפני שפרש לפאריז, התקיימה בניו־אורלינס. „כל מי שהיה שם, הבחין שג'ים דעך באמצע ההופעה", העיד ריי מאנזארק, חברו ללהקה. „הוא תלה את המיקרופון מעל הכן, וזה פשוט החליק מידו. יכולת לראות שהנשמה עוזבת אותו. הוא היה מיובש". מוריסון נקבר ב'פר לאשז', לצד אוסקר ווילד, אדית פיאף, מולייר וגדולים אחרים. קברו הפך מאז מוקד עלייה לרגל לאלפי מעריצים.

•••

המלך מת על האסלה, בגיל 42, כשעכוזו העירום מופנה כלפי מעלה. גופתו של אלביס פרסלי נתגלתה ב־16 באוגוסט 1977 בגרייסלנד. משקלו היה כ־150 ק"ג, הוא היה הלום תרופות ומנוקב מזריקות. הבחור היפה, המענטז הגדול מכולם, דחס לתוכו בשנותיו האחרונות הררי אוכל, אלכוהול וסמים. בניתוח שלאחר המוות נתגלו בגופו עקבות קוראין (בכמות הגדולה פי עשרה מהרמה הרעילה), ואליום, אוונטיל (נגד דיכאון) ועוד. שנתיים לאחר מותו תבעה מדינת טנסי לדין את ד"ר ג'ורג' ניקופולוס, רופאו האישי של אלביס, על שרשם לזמר גלולות בכמות מעל למותר.

מותו היה עוד מוות ידוע מראש. ההצלחה, הזיקנה שאותתה לו מקרוב, הפרידה מפרסיליה, הכול הפחיד אותו. באחת מהופעותיו האחרונות ירד מהבמה אחרי חמש דקות. רופאו האישי טיפל בו, ואלביס סיים את ההופעה. הסיבוב, שהיה אמור להיות הגדול ביותר מאז שנות ה־60, כלל עוד שתי הופעות בלבד, לפני ששבק. בשתי ההופעות האלו נשא איתו המלך מיכל חמצן.

•••

סיד וישאס, המנהיג והסולן המופרע של ה'סקס פיסטולס', שיסף את גרונה של אהובתו ננסי ספאנג'ן אחרי מערכת יחסים סבוכה של אהבה, שנאה וסאדו־מאזוכיזם. שניהם, כמו קורט קוביין וקורטני לאב, היו מכורים להרואין וטיפסו – בזמן הקצר בו פעלו 'אקרחי־המין' – שפע של שערוריות לתקשורת.

וישאס לא הספיק להישפט על רצח אהובתו. הוא מת במעצר ממנת־יתר. „קרוב לוודאי שהוא רצח אותה", אמר מלקולם מקלארן, האיש שהמציא ושיווק את ה'סקס פיסטולס', „אבל לעולם לא נדע מה באמת קרה. הם תמיד אהבו להשתעשע בסכינים ובדם. אם וישאס היה מצליח להיגמל מההרואין, הוא יכול היה להיות כוכב ענקי. היה לו קול והיתה לו אישיות, והצעירים אהבו אותו".

וישאס (ג'ון ריצ'י, במקור) – היה נער מופרע ומתוסכל שנסחף במהירות לקלחת אנרכיסטית שהציגה הלהקה. צעיר קשוח, אנטיפט, עם מבט חולני. כדי להרשים את סביבתו, נהג לחתוך את ידיו בסכין־גילוח, לכבות סיגריות בוערות על גופו ולהכות את עצמו בשלשלאות.

חבריו לא היו שונים בהרבה. ה'סקס פיסטולס' היתה להקת הפאנק הראשונה שקיללה, ירקה והקיאה על הבמה, ורק לפעמים ניגנה ושרה. אחת החברות שהסכימה להחתים אותם, חזרה בה, כאשר חברי הלהקה הרסו את משרדי החברה המפוארים: ניפצו חלונות, שברו דלתות, קרעו טאפטים והיכו מנהלים.

„ואני לא יכול / אני לא יכול / אני לא יכול להשיג שום סיפוק" ('האבנים המתגלגלות')

אומללותם של הליצנים היא לא תמיד קלישאה קיטשית חסרת אחיזה במציאות. חוסר ביטחון לגבי מעמדו בלהקה ולגבי מיניותו הובילו את בראיין ג'ונס, הגיטריסט הסוער והמתוסכך של 'האבנים המתגלגלות', לשקיעה בסמים. המריבות שלו עם אניטה פלנברג, גרופית דביקה במיוחד וגם לא צעירה, הסתיימו לא אחת במכות. ביוני 69' פיטרו ה'סטונס' את הצלע השבורה והמוכסת, בראיין ג'ונס. חודש אחרי, נמצאה גופתו בבריכת השחייה.

מסתורין אפף גם את מותו של ג'ון בונהאם, מתופף 'לד זפלין'. גופתו של בונהאם נמצאה ב־25 בספטמבר 80' באחד מחדרי האורחים בביתו המפואר של גיטריסט הלהקה, ג'ימי פייג' בווינדזור, שם נאספו חברי 'לד זפלין' לחזרות לפני סיבוב הופעות באמריקה. ההנחה הראשונית היתה שבונהאם, שהפריז בשתייה לילה קודם, נחנק בקיאו בשנתו, או מת מסמים. הניתוח שלאחר המוות פסל את שתי האפשרויות, אבל לא הצליח לפתור את התעלומה, והעיתונות הצטרפה לחרושת השמועות, כשהפנתה אצבע מאשימה נגד פייג' וחיבתו למאגיה שחורה. 'לד זפלין' לא התאוששה ממותו של המתופף שלה, והתפרקה.

„הו, הלוואי שאני אמות / לפני שאני אזדקן / בן, זה הדור שלי מותק / זה הדור שלי" (להקת 'המי')

קית' מון, המתופף של 'המי', נחשב למטורף חביב בחייו, שנעץ שיניים בחיים בתאווה שלא ידעה גבולות. „אני אוהב להפריז", אמר ב־72', „החיים של רוב האנשים כל־כך משעממים, כי הם כל הזמן נזהרים ורוצים להיות בסדר ולשמור על הסדר הטוב. אני לא רוצה שהחיים שלי יהיו משעממים".

בסיבובי ההופעות של 'המי' נהג מון להחריב חדרים בבתי־מלון, זרק טלוויזיות החוצה, כיסח בגרזן את הריהוט והציף את החדרים. פעם אחת אפילו נכנס עם הרולס־רויס שלו לתוך בריכת המלון, לנגד עיניהם המזועזעות של האורחים. לכן לא מפתיע, שקן ראסל בחר בו לתפקיד הדוד הסוטה והמופרע ב'טומי'. מון, כמו בונהאם מ'לד זפלין', מת כתוצאה מהפרזה פראית במינון הסמים והאלכוהול שלקח במהלך מסיבה פרועה.

„כל העלים חומים, והרקיע אפור / ואני מסתובבת לי פה / ביום חורף שחור" ('האמהות והאבות')

מאמא קאס, סולנית 'האבות והאמהות', מתה ב־29 ביולי 74', בגיל 31. קאס, מנושאי הבשורה ההיפית של התוף המערבי בשנות ה־60, היתה גדולה לא רק בשירה, אלא גם בממדי גופה. ימים אחדים לפני מותה התגאתה, כי הצליחה להיפטר מ־35 ק"ג, ועתה משקלה הוא „לא יותר מ־108 ק"ג".

צורתה החיצונית ואורח־חייה הגרוטסקי של קאס הסתיימו במוות דומה: מוכירתה מצאה אותה שרועה על מיטתה, ידה הימנית אוחזת כריך. הרופא שבדק את גופתה קבע שנחנקה מכריך־נקניק שנתקע בגרונה. מבחינתה, האפשרות לאכול ללא הגבלה בלי להתחשב במוסכמות היופי, היתה מסממני המתירנות שאפיינו את התקופה. סמלי, אבל תקליטה האחרון נקרא: 'אל תקראו לי עוד מאמא קאס'.

•••

בבוקר ה־25 באפריל 1975 הצטרפה גם ישראל לרשימה העצובה הזאת. ברחוב ארלנז'ה בפאריז התגלתה גופתו של מייק בראנט. הוא שכב על גבו, יחף, לבוש חולצה כחולה. לרופא שהגיע לא נותר אלא לקבוע את מותו. רבבות מעריצים, מאובטחים במאתיים שומרים, ליוו את ארונו, בדרכו לבית־הכנסת המרכזי בפאריז.

כמו קוביין, שביצע לפני הירייה האחרונה חזרה גנרלית לא מוצלחת של מותו, גם בראנט אותת לעולם על כוונתו להיפרד. חצי שנה קודם לכן, בז'נבה, ניסה בראנט להתאבד בקפיצה מהקומה החמישית במלון. המזל שיחק לו אז, והוא נבלם במרפסת בקומה השלישית, עם קרסול שבור בלבד.

בראנט היה בדיכאון עמוק לאחר ניסיון ההתאבדות. הוא סירב לאכול ולשתות, ובמשך יומיים הוזן באמצעות אינפוזיה. כשפצה את פיו, ביקש מידידיו ומהרופאים שישימו קץ לחייו. הסיבות למשאלת המוות היו הקושי להתמודד עם הצלחתו האדירה והמהירה, בדידותו והקרע ביחסיו עם ארוסתו.

„זה היה רגע של חולשה", אמר בבית־החולים, „הייתי במצב רוח רע. נשבר לי. ברגע של חולשה רציתי למות. שנים אני נמצא במתח עצום. עליי להתרכז בשירה, לחשוב מה ללבוש, מה לומר. הגעתי לעייפות היסטרית. יש לי כוח ואני אוהב לעבוד, אבל כנראה הפרזתי. קראתי על התמוטטויות של אמנים, אבל לא חשבתי שזה יקרה לי". וזה קרה לו שוב כעבור חצי שנה.

המומחית

במיאמי שטופת השמש מצטלם עכשיו 'המומחה', סרטם החדש של שרון סטון וסילבסטר סטאלונה. סטון, 36, חוזרת לתפקיד הרוצחת הסקסית שכה היטיב עימה. „כן, הדמות שלי בהחלט מרושעת ונצלנית, אבל בשבילי זו חגיגה לשחק תפקיד כזה. אני מודה שיש בי משהו מהדמות הזו" ● צדוק יחזקאלי בילה על סט הצילומים של הסרט וחזר גדוש חוויות

צדוק יחזקאלי
מיאמי

באולם הנשפים של 'בילטמור' ישבנו, 12 עיתונאים, עם סילבסטר סטאלונה וג'יימס וודס. לפתע הושלך הס, למראה דמות דקה שצעדה לעברנו בעיכוס מעודן.

„היי", מחייכת שרון סטון, וכל הנוכחים נועצים בה מבטים כמו ערת נערים שמציצים לחלון של השכנה ממול. נזכרתי ברפליקה של סטון מסרט ישן וזניח שעשתה בתחילת דרכה. „גברים הם החיות הכי קלות לאילוף", היא אומרת שם.

סטון אוהבת כל רגע, אפשר לראות את זה. היא נועצת את המבט הכחול והחושני שלה, חושפת – כאילו בלא משים – רגל שזופה וארוכה מתוך חליפת החוף השחורה, שמתחתיה רק ביקיני זעיר. היא מסירה בתנועה איטית את הצעיף מעל ראשה, ומגלה שיער רטוב, אסוף, המדגיש את פניה המושלמות. מחייכת לכולם, חושפת שיניים לבנות ופה קטן ומעוצב, שהאדם היחיד עלי אדמות שמצא בו פגם, היה השחקן ויליאם בולדווין, ששיחק איתה ב'סליבר'. בולדווין טען שהמלכה החדשה של הוליווד לא מצחצחת שיניים לעתים קרובות.

בכל מקרה, נדיר לפגוש כוכב קולנוע שנראה במציאות מהמם לא פחות מדמותו שעל המסך הגדול. וסטון היא מהדוגמאות הנדירות הללו. מספיק להסתכל על סילבסטר סטאלונה, שעל המסך הוא בד"כ ראמבו כזה או אחר, ובחיים נראה כמו סתם גבר גוצי, שמחפה על קומתו הנמוכה בפיתוח שרירים אובססיבי.

שרון סטון מפעילה את הקסם האישי שלה על כל מי שבסביבה. עכשיו זה כולל גם את סטאלונה. 'סליי', ככה היא קוראת לו, הוא חבר ותיק במועדון המעריצים שלה, והיא מספקת לו עירוד מדי פעם.

סטון: „סליי, אני רוצה שתדע שאני מתה עליך וזה מה שאני אומרת לכולם. אתה הרי יודע שלקחתי את התפקיד הזה רק כדי שאוכל להיות אתך, לבד, כמובן"

„סליי", היא ממתיקה בקולה הצרוד מעט, „אני רוצה שתדע שאני מתה עליך, וזה מה שאני אומרת לכולם. אתה הרי יודע שלקחתי את התפקיד הזה רק כדי שאוכל להיות אתך", ובלחישה רמה היא מוסיפה: „לבד, כמובן".

●●●

'המומחה', סרטה החדש של שרון סטון, מגולל את סיפורה של צעירה שהוריה נרצחו בילדותה בידי סנדק פשע קובני (רוד שטייגר). סטון היא הצעירה, העוסקת מתחילת הסרט ועד סופו במסע נקמה כנגד הפושע וארגונו, ונעזרת במומחה חבלה תמים (סילבסטר סטאלונה), שאותו היא שוכרת לביצוע עבודות החיסול. 'המומחה', מופק על-ידי אולפני 'וורנר' ומצולם בימים אלה ממש במיאמי, פלורידה, בתקציב של למעלה מ-40 מליון דולר. חמישה מליון דולר מתקציב ההפקה מוקדשים לשכרה של הגברת סטון.

פרט לג'וליה רוברטס ומישל פייפר, רק שרון סטון יכולה לבקש ולקבל צ'ק שמן כזה תמורת שלושה חודשי עבודה. וצריך לזכור, שרק לפני שלוש שנים סטון אמרה 'תודה רבה' כששילמו לה 300 אלף דולר עבור 'אינסטינקט בסיסי'.

סטון, 36, שיחקה בהרבה סרטי וזכל עד שקיבלה את ההזמנות לככב בין הסרינים עם מייקל דאגלס ודוקרן הקרח. שש השניות החשובות ב'אינסטינקט בסיסי', בהן היא משלבת רגל על רגל, כהן הוכיחה שהיא בלונדינית אמיתית המסוככת את ראשם של חצי תריסר בלשים, הפכו את סטון לכוכבת הכי לוהטת בעולם.

מאז קשרו לה כתרים רבים, ביניהם 'האשה הנחשקת ביותר על המסך' ו'מרילין מונרו של שנות ה-90'. בקרוב, אגב, היא גם תגלם את רמותה של כוכבת העבר, בסרט שייעשה על חייה של מונרו.

פרט ליופי וסקס אפיל, שרון סטון גם ניחנה באינטליגנציה בלתי רגילה, בלשון חדה כתער ובחוצפה רבה. כל אלה הפכו אותה ללהיט תקשורתי. „הייתי הדארלינג של העתונות", היא משחזרת את הימים שאחרי 'אינסטינקט בסיסי', „חשבתי לעצמי – איזה דבר נפלא, וסיפרתי גלויות כל דבר שביקשו לשמוע. האמת וכל האמת". החשיפה הטוטאלית הזו כללה גם את הסרת הבגדים עבור 'פלייבוי' וראיונות חושפניים בהם דיווחה על בעיותיה בנישואיה שקיבלה את ההזמנות שלה בהוליווד.

ועכשיו היא משלמת את מחיר הפרסום. „כשהחלו להפיץ עלי שמועות הייתי בהלם", היא אומרת, „אבל מילא אני, אני איכשהו מכירה את הסטייל הדרדור של תעשיית הסרטים. מי שנפגע קשה, וזה גם מה שהכי כאב לי, זו המשפחה שלי. אבא ואמא שלי לא האמינו כיצד רומסים את הבת היקרה שלהם. חשבתי על זה, והמסקנה שלי היא שזה טבעי. כשמישהו נמצא בעמדה כמו שלי, זה לא מעניין לתאר אותו בצורה חיובית כל הזמן".

●●●

בתשע וחצי בבוקר מגיעה סטון לסט הצילומים, מלווה בפמלייה של שש נשים. אחת מחזיקה לה את כלי האיפור, השניה את המגבת, השלישית עומדת עם מסרק מוכן ביד. אחרי השלישית חדלתי לספור.

סטון לבושה בחלוק רחצה ממשי חום, מאזינה להוראות הבמאי הפרואני לואיס לוסה, מנידה בראשה וניגשת לעבודה. זו סצינה פשוטה, שדורשת ממנה לצעוד לבקתה המפוארת שעל סף הבריכה כשהיא מלווה בשני אנשי בטחון, ולסגור את הדלת מאחוריה. הסצינה הזו תתפוס בקושי עשר שניות בסרט, אבל לוסה והצוות עוברים עליה כבר כמעט שלוש שעות עם הכפילה של סטון. זה לא שהסצינה מסוכנת או משהו, אבל מה הטעם לעייף את הכוכבת אם אפשר לתת לה לישון עוד שעה?

„זה יהיה יותר ריאלי מאינסטינקט בסיסי". המפיק ג'רי ויינטראוב עם סטאלונה וסטון

אבל כל מי שקשור בסרט מוכן להישבע שסטון רחוקה מלהיות הפרימדונה ושאין לה מניירות של כוכבת. „היא שחקנית מבריקה", אומר רוד סטייגר, „לא ראיתי בקריירה שלי הרבה שחקניות שמוכנות לעבוד כה קשה ויודעות בדיוק מה שהן עושות. שרון סטון היא סופר-סטאר. אני אף פעם לא התקרבתי לזה".

ג'רי וינטראוב, המפיק היהודי, נזכר כיצד שבר את הראש בחיפושים אחר הכוכבת המתאימה. לילה אחד, בארוחת ערב עם הראשונים, על מה ואת מי היא אוהבת במיטה, ועוד.

אחרי גל ההתפעלות הראשון, החלו להגיע הביקורות על משחקה והתיטוט הבלתי נלאה של רכילאים בחייה הפרטיים. נוצרה לה תדמית של אשה מניפולטיבית, נצלנית וחושנית, שלא מהססת להשתמש במיניותה כדי להשיג את מה שהיא רוצה. למען האמת, סטון עצמה דאגה לרמוז שהיא לא שונה בהרבה מקתרין טראמל, הסופרת הסקסית והרצחנית ב'אינסטינקט בסיסי'.

תעשיית הרכילות סביבה הגיעה לשיא, בזמן צילומי הסרט 'סליבר'. הסיפורים שדלפו מהסט תיארו כיצד הסתערו בתאווה סטון ובולדווין זה על זה, מבוקר עד ערב, כולל בימים שהסריטו את סצינות המיטה. אחר-כך התפרסם הרומן שניהלה סטון עם ביל מקדונלד, שהפיק את 'סליבר'. אשתו הנזנחת של מקדונלד בכתה מול מצלמות הטלוויזיה, והאשימה את „שרון סטון חסרת הרחמים, שהרסה לי את המשפחה". לא מזמן, אגב, דיווחו הצהובונים שהכוכבת מאסה גם בו. סטון שלחה לו בדואר אקספרס את הודעת הפרידה יחד עם טבעת האירוסין שקנה לה.

קשה להאשים אותה בשאפתנות שלא יודעת גבולות, כשנזכרים במקום ממנו היא באה (עיירה נידחת של 15 אלף תושבים בפנסילבניה) ומאיפה (משפחת פועלים פשוטה, הורים קשי-יום). היא לא היתה הילדה הכי יפה בכתה, ונחשבה, למעשה, לברווזון די מכוער עד גיל העשרה. אפילו הקריירה שלה כדוגמנית לא היתה משהו ששווה לספר עליו, וחלפו שנים עד

אריק רוברטס: „אחרי סצינת המיטה שלנו, שרון אמרה לי שאם היה לה גוף כמו שלי, היא לא היתה טורחת להתלבש אף פעם. אמרתי לה שאם היה לה גוף כמו שלי, היא לא היתה עושה קריירה כזו"

סטאלונה התוודה וינטראוב שהגיע למבוי והוא לא מוצא שחקנית. „מי אתה לתפקיד?" שאל סטאלונה. „את שרון החדשה", השיב וינטראוב. אבל כשחזר באותו לילה, שאל את עצמו את השאלה מתבקשת: „רגע, ומה רע בשרון המקורית?"

סטון נדלקה על התסריט מיד. היא שהתפקיד תפור עליה בצורה מושלמת. במקרה הדמות דומה מאוד לקתרין, הרוצחת מ'אינסטינקט בסיסי'. „כן, הדמות בהחלט מרושעת ובהחלט נצלנית", היא בהנאה, „זוהי דמות שלילית, בודאי בשבילי זו חגיגה לשחק תפקיד כזה. משוגעת על זה", והחיוך הופך לצחוק מרושע במקצת. „אני מודה שיש בי מהדמות הזו".

יש לה, לשרון סטון, יכולת לשרר אווירה עזה, מיניות וחושניות שאפילו יצור החיצון היה קולט בלי בעיות. עוד הבמאי שלא שלח את סטון לסצינת למרות שהיא טוענת שהיא עדיין להתפשט ליד כולם. אריק רוברטס (קוקו קיד'), האח היפה של ג'וליה רוברטס, בסרט 'המומחה' את בנו של הסנדק שהגברת סטון שולחת לעולם האמת. עבר את סצינת המיטה עם סטון, למועדון המעריצים שלה. „היא אמרה לי זה, שאם היה לה גוף כמו שלי, היא לא טורחת להתלבש אף פעם", אומר הבלונ' התואר, שדחה את המחמאה בנימוס: „אמרתי שאם היה לה גוף כמו שלי, היא לא היתה קריירה כזו".

כשביקרנו בסט, עוד לא הגיעו לסצ' סטאלונה, אבל שניהם מבטיחים שזה יהיה יותר ריאלי מ'אינסטינקט בסיסי'. „זה לא זבנג וגמרנו", מבטיח סטאלונה, „אני להיות עדין".

סטון אומרת שאין לה שום בעיה תפקידים של אשה, שמסובבת גברים על הקטנה. מבחינתה, היא התשובה של הנשים לעולם הגברי ששולט בחיים בכלל, ובה בפרט: „מה שאני מביאה היום להוליווד, כאן עד עכשיו. אני הכנסתי לתפקידים של השינויים שחלו ב-20 השנים האחרונות בין וגברים והתוצאה של מאבק הנשים לשוויון זכויות. אני לא פוחדת להיות חזקה, השקפה מוצקה ודומיננטית. יחד עם זה מרגישה שאני מוותרת בדרך על הנשיות העדינות שלי".

אחרי חודשיים של הסרטה מסכים לוסה כל מילה: „היא רצינית וכשרונית והמצלמה פשוט אוהבת אותה. לדעתי, יש המון עומק כשחקנית". סטון אומרת, בשנתיים האחרונות היא מכירה בעובדה שחקנית טובה, אבל עדיין איננה בטוחה שהצליחה לשכנע בכך את כולם, ולחשוף הכבוד המקצועי שהוא נחלתן של מריל סטריפ או ג'סיקה לאנג, למשל. זו הסיבה שבסרט האחרון שלה 'הצטלבות', התעקשה לקבל את תפקיד האשה הפריג'ידית והנבגדת ריצ'ארד גיר (שבוגר בה עם לוליטה רווקה) במקום התפקיד הטבעי שהציעו לה. „אני רוצה לעשות תפקידים מגוונים", סטון, „אין לי כוונה לשחק תמיד את הסקסית והמניפולטיבית. אני מבינה זאת, שלאנשים קשה לקבל אותי כתפקיד

●●●

פיצוץ זו החריד את ה'בילטמור' ועשן התאבך מהבקתה שעל שפת הבריכה, בקתה שאליה צעדה שרון סטון בסצינה הקודמת.

הצוות הטכני מחא כפיים בהתלהבות שהחלו במלאכת פינוי ההריסות. אבל סטון, שבסרט היא זו שעומדת מאחורי המשיכה לשבת על כסא הבמאי הנושא את בפנים קפואות, ולא הנידה עפעף. הקופות לא סחטה ממנה אף טיפה אחת היא נראתה כמי שהתקשתה להיפרד שאותה היא סיימה לשחק בזה הרגע מעולם לא שיחקה.

„כל אחד מנצל את הגבס שעומד לרשותו". שרון סטון

בשם האב בשם האהבה

ניק קייב מוציא היום אלבום חדש, 'מניח לאהבה להיכנס פנימה', יצירת מופת ולבטח התקליט הטוב ביותר שיצא השנה. קייב, יוצר ומבצע מיוחד ועמוק, נפגש עם שרון מולדבי בלונדון לשיחה על השירים, תקוותו לבקר שוב בישראל, ולראשונה גם על ילדותו באוסטרליה ויחסיו עם הוריו: „הייתי בתחרות מוחלטת עם אבי. ככל שהתבגרתי, התחריתי בו. הרגשתי שעלי להיאבק כדי לזכות בתשומת ליבו" ● ראיון בלעדי

שרון מולדבי
לונדון

לפני פחות משנה, בפסטיבל הבלוז בחיפה, 15,000 צופים ראו את ניק קייב ו'הזרעים הרעים'. קייב, לפי הצבעת הקהל ברגליו, הפך לדמות המרכזית באירוע ועורר התרגשות רבה. רבים וטובים, ביניהם האמן עצמו, הופתעו מהאהבה שהורעפה כאן על קייב.

לדור שלם של ישראלים שגדלו איתו, מהווה ניק קייב דמות מעוררת אהדה, השראה והזדהות, וחלק חשוב מחייהם – ממש כפי שאמנים כדילן וקלפטון היו חשובים לבוגרי שנות ה־60. עכשיו קייב מוציא אלבום חדש בשם: 'מניח לאהבה להיכנס פנימה'. יצירת מופת, ולבטח התקליט הטוב ביותר שיצא עד כה ב־1994.

קייב החל את דרכו האמנותית בסוף שנות ה־70 כמורד קיצוני ומקורי, בלהקות 'הנערים מהחדר הסמוך' ו'מסיבת יום הולדת'. הוא התבסס במהלך שנות ה־80 עם 'הזרעים הרעים', כיוצר־מבצע מיוחד ועמוק. עקומת הישגיו האמנותיים ב־15 השנה האחרונות חסרת־מתחרים, בקרב בני דורו, ומשתווה רק לתפוקת ותיקים ממנו, כמו בוב דילן ולו ריד. קייב נהנה משילוב של כל הטוב האפשרי בתחום העבודה שלו: יש לו מראה, כריזמה וקול כובש לבבות, וכישרון ואמירה בעלי איכות בלתי מתפשרת.

ניק קייב של 1994 הוא כבר מזמן לא הילד הרע, וגם לא רק 'הבן הטוב', כשם אחד אלבומיו הקודמים. זהו ניק קייב הבן, הבעל, האב (לוק, בן שלוש), מחבר השירים והזמר, שבשילוב נדיר של אירוניה ואהבה גדולה אומר לאשתו הברזילאית ויוי, בשיר הנושא מהאלבום החדש: 'יקירתי, את העונש שלי על כל חטאי הקודמים'.

– רוב השירים ב'מניח לאהבה להיכנס פנימה' עוסקים בדחף של אנשים בודדים למצוא אהבה. עכשיו, כשאתה במסגרת מוגנת של אהבה יציבה, יותר קל לך להתעמק בבדידות הזו?

„רוב השירים נכתבו דווקא מתוך תסכול, זעם, ואי־נוחות בתוך יחסים, ומיעוטם נכתבו כשהרגשתי מאושר ושמח ביחסיי עם אנשים. אז אני לא רוצה שזה ייחשב לצד היחיד שאני חווה במערכות היחסים שלי, כי הוא אינו היחיד.

„התקליט הזה מסכם את כל מה שנורא בכך שהעולם מנוהל על ידי גברים. רוב הגברים בשירי החדשים הולכים למלחמות, הולכים לשתות, מתעללים בנשים, מתרברבים, ואחר־כך עוד מחפשים איזו אמא לבכות אצלה. השירים הם כמו ציורים שילד מגיש לפסיכיאטר. זו לא הייתה הכוונה הראשונית שלי בכתיבה, אבל ייתכן שזה בפירוש אומר משהו על התחושות שלי כרגע. הקשבתי לאלבום רק שלוש פעמים מאז הושלם, ובטוח ששנה מהיום, אראה אותו באור לגמרי אחר, זה מה שקרה עם כל תקליטי הקודמים".

– מה משמעות המושג כישלון עבורך? מתי נכשלת?

„תמיד הרגשתי עצמי על סף כישלון, והגבול בין הצלחה ...

„נכון. אני כותב הרבה על העבר שלי, אבל אני מניח שהוא מוסווה תמיד באיזה אופן. גדלתי בעיר כפרית קטנה באוסטרליה... עכשיו תקבל את כל האינפורמציה... אבי היה אדם מאוד אינטליגנטי. מורה בתיכון למתמטיקה ולספרות אנגלית, הוא עבד גם בתיאטרון חובבים. אמי הייתה ספרנית בתיכון שבו אבי לימד. גדלתי לצד הנהר, רצתי על פסי הרכבת, יריתי בארנבות, כל הבולשיט שילדי כפר עושים. נזרקתי מהתיכון בו הורי עבדו. הם נאלצו לשמוע על כל הדברים השליליים שעשיתי. עברתי לבית־ספר לבנים במלבורן, ושם הכרתי את חברי להקתי הראשונה, 'הנערים מהחדר הסמוך'".

– במה השתנו יחסיך עם הורייך כשהפכת בעצמך להורה?

„אבי נהרג כשהייתי בן 19, בתאונת דרכים, ותמיד הייתי ביחסים מאוד טובים עם אמא שלי. תמיד הרגשתי שהיו לי הורים מאוד רואגים, אינטליגנטיים ופתוחים".

– אז את הרגישות לשפה ואת העושר התרבותי קיבלת ...

מול התקליט הקודם שעשיתי, וזו התחושה שגורמת לי לעבוד כל־כך קשה. יש תקליטים שלי שאני פחות אוהב, אבל הפחד הכי גדול הוא שפעם ארגיש, במהלך ההקלטות, שאיבדתי את החיוניות שלי. בתקליט החדש דווקא עברה בי הרבה אנרגיה חיובית".

– גיבשת סביבך קבוצת אמנים גדולה, שמקליטים גם בלהקות נוספות ובעצמאים. למרות שאתה כותב השירים היחיד ב'זרעים הרעים', אתה מוציא מהם המון ביטוי אישי. דבר נדיר בלהקות מלוות.

„כן, הם מתפתחים וגדלים, אני לא צריך להסביר להם דברים או ללמד אותם. אני יכול להיפתח אליהם, ויודע שהם יתרגמו אותי באופן הכי נכון. אלו אנשים שנבחרו בקפידה, כולם טיפוסים עצמאיים וחזקים. הם נבחרו לפי סוג בני האדם שהינם, לא בהכרח לפי הרמה הטכנית של הנגינה שלהם".

– עד כמה אתה שופט עצמך לפי אנשים אחרים, וכמה אתה סומך רק על עצמך?

„אני מקשיב לאנשים, במיוחד ליותר ביקורתיים. כל אמירה, של כל אחד, אפילו לגבי הפרט הכי קטן, יכולה לדקור אותי, להתיישב בתוך הראש ולהציק לי. משהו שמישהו אומר, יכול להרוס לגמרי את היחסים שלי עם שיר מסוים.

„ודבר נוסף. בלי להיכנס לבולשיט פסיכולוגי נוסח ה'אופרה ווינפרי שואו', את רוב חיי העברתי בקריירה המקצועית. הייתי בתפקיד 'ניק קייב' הדמות. הרגשתי שאני עושה את זה טוב, ונוח לי עם הטיפוס הזה. מה שלא התנסיתי בו, זה להיות ניק קייב הבן, ניק קייב הבעל, ניק קייב האב. לא העניקתי מספיק תשומת לב לדברים האלו. כרגע הם, לצד התקליטים ויתר הדברים שיצרתי, גורמים לי לחוש גאווה. אם הייתי מאבחן נסיגה במערכות היחסים שלי, זה היה בעיני כישלון גדול. זה היה גורם לי לחשוב שאני, כארם, הולך ונעלם. זה אולי ההבדל הכי גדול עכשיו, עבורי, בין הצלחה לכישלון".

– אני עוקב אחרייך יותר מעשר שנים. לא יודע בן כמה אתה, אין לי שום מושג על הרקע המשפחתי ועל שנות הילדות שלך. אני מניח שהחוסר הזה באינפורמציה איננו מקרי.

אבי החליט שאני הוא זה שמתעניין בציור, כתיבה וכו'. כשהייתי בן 12 הוא הושיב אותי יום אחד לשיחה, כש'לוליטה' בידו ו'החטא ועונשו' ביד השנייה. הוא הקריא לי את הפרק הראשון מ'לוליטה' ואת פרק הרצח מ'החטא ועונשו', ובמשך כשעה הסביר לי מהי ספרות טובה. הייתי מאוד צעיר, וזוכר שהיו לי חבורות בברכיים מהרכיבה על האופניים, אבל עד היום אלו שני הספרים החשובים בחיי, מהכי אהובים עליי. אני לא חושב שזה מקרי.

„ובו בזמן, הייתי בתחרות מוחלטת עם אבי. ככל שהתבגרתי, התחריתי בו. כבן שלישי, הרגשתי שעלי להיאבק כדי לזכות בתשומת ליבו. בכוונה התעמקתי בתיאטרון מודרני, בסוריאליזם, שהוא לגמרי זילזל בו. היה אומר שזה זבל, והגיש לי את 'מקבת' כמה שנים לפני מותו התחרות הפכה למכוערת. נלחמנו זה בזה. כבר הייתי בבית־ספר לאמנות, והרבה ממה שציירתי אז היה במתכוון כדי להכעיס אותו, דברים מאוד תוקפניים".

– מה היה בציורים האלה?

„הרבה אברי מין גבריים ונשיים שמתעסקים אחד עם השני, ובאמנות באמת לא טובה. הייתה לנו מסורת בבית, שכל התמונות שציירתי נתלו בסלון. אז התעקשתי שייתלה שם גם ציור של מרים משקולות שדופק בתחת איזו בלרינה, משהו כזה. אני מניח שאבי איבד הרבה מהכבוד כלפי, ואז הוא מת. כשאני כבר מגיע לדבר על זה, קשה להפסיק אותי. הוא תמיד רצה לכתוב ספר. זו היתה השאיפה הלא ממומשת שלו בחייו. היו לו הרבה כתבי יד במגירות".

– ראית אותם?

„לא. הוא אף פעם לא הרשה לי לקרוא אותם. ואולי היה מרשה, אבל אני לא ביקשתי. ואפילו הרבה אחרי שנפטר, אני יודע שזו אחת הסיבות לכך שכתבתי את הספר שלי, 'והחמור ראה את המלאך', קיוויתי שהוא יהיה עדיין בין החיים, ושאוכל לנפנף מולו בספר".

– מהם הזכרונות הכי מוקדמים שלך ממוסיקה?

„אני זוכר ששני התקליטים הראשונים שקניתי היו של 'תזמורת כלי הנשיפה של טיחואנה'. ואחי הגדול הקשיב לקצפת ולג'ימי הנדריקס, דברים שהשפיעו עלי. אני מאוד פתוח לכל סוגי המוסיקה, אבל נוח לי יותר כשקיים מרחק בין הזמן שהיא נוצרה לזמן בו אני נחשף אליה. עכשיו, למשל, יותר קל לי לקבל דברים משנות ה־70 וה־80 מאשר דברים שנעשים היום. כל הבולשיט שוקע, ואתה פשוט מקשיב לדבר עצמו".

– אתה נהנה ממעמד של גיבור תרבות ושל אליל נערות, ובתעשיית המוסיקה אתה אחד האנשים שעשו הכי פחות בכדי להשיג את מעמד האלילות הזה.

„אני חושב שאני כותב טקסטים מאוד טובים, שהמוסיקה מאוד מקורית, שלקחתי הרבה סיכונים. ביססנו את הלהקה כך שאוכל להוציא כל תקליט שארצה: תקליט אקוסטי, תקליט כלי, גוספל, הארד־רוק. אני חופשי לעשות כל דבר. אנשים מעריכים אותו משום שתמיד לקחנו סיכונים, היינו רציניים מאוד, ושמרנו על איכות מסויימת.

„בנוגע להשקעה במכירה עצמית, כבר בימי 'מסיבת יום הולדת' היינו בוגרים מדי בשביל זה. הפכנו לציניים מהר מאוד. נתקלנו בכל הבולשיט של הרוקנ'רול, האידיוטיות של העיתונות וכו'. למדנו מהר, וכבר אז התעייפנו מתעשיית המוסיקה. אני מבוגר מדי מכדי להשקיע אנרגיה בזבל כמו 'לעשות את זה באמריקה' או 'לעשות קליפים גדולים של רוק'. אין לי כוח לדאוג לזה. וישנו גם הצד במוסיקה ובאישיות שלנו של להיות מבואסים ולמאוס בכל השטויות שמסביב, והדבר היחיד שמעולם לא נמאס לנו ממנו הוא עשיית המוסיקה עצמה".

– לגבי אמריקה. אתה מאוד מושפע מסגנונות הדרום של גוספל, בלוז, קאנטרי אנד ווסטרן, ומצד שני מאוד רחוק מהזוהר ההוליוודי או הפוזה המתוחכמת של ניו־יורק.

„נכון, וזה מעניין. אני אוהב את מורשת הספרות, האמנות המודרנית והמוסיקה של אמריקה, אבל אני מתעב את הערים הגדולות. אני שונא את ניו־יורק, שונא את לוס־אנג'לס. אני מעוניין במקומות שנמצאים בין העיר הגדולה לבין הטבע. מקומות מסתוריים, לא ברורים, פרברים, אזורי תעשייה. שם אני גם ממקם הרבה מהשירים שלי: בין התמימות והבערות של הכפר לבין התיחכום בחיים העירוניים".

– עזבת ממלבורן ללונדון, משם לברלין, ועכשיו אתה מחלק זמנך בין לונדון לסאו־פאולו, ברזיל. אתה צריך, באמת, להתגורר במקום בו אתה חש עצמך בזר?

„לא בטוח אם אני צריך את זה, אבל אני מרגיש ככה בכל מקום. גם אהבתי את ישראל מהסיבה הזו, אני אוהב את המראה של הארץ, ישראל היא מקום שיהיה נהדר למקם בו שירים".

– ישראל אכן הייתה ביקור יוצא דופן עבורך. איך אתה מבין את האהבה של הישראלים כלפייך?

„אני לא יודע מה לומר. זה נחמד שאתה מסתובב ברחוב ופתאום מישהו קורא לך: 'היי, הבת שלי אוהבת אותך, קח מנה פלאפל חינם'. עכשיו ברצינות, זו תעלומה בשבילי, האהבה הגדולה הזו. לפני הביקור פגשתי בלונדון את שרון, ידידה ישראלית שלי, שאמרה שאני חייב לבוא לישראל, שאוהבים אותי שם. טוב, אומרים לנו את זה כמעט על כל מקום, טורקיה וכו'. היה מדהים לגלות שכולם ידעו את המילים ושרו איתנו. אנחנו לא נתקלים בתגובה כזו בדרך כלל. הרגשתי שהאנשים באמת אוהבים את השירים, מבינים אותם. הם באו בשביל המוסיקה ולא כדי לראות, נניח, את השואו או המיתוס סביב הלהקה. זה היה שינוי מאוד מרענן".

– אחרי 15 שנה, הופעות חיות חשובות לך כמו בהתחלה?

„בערך אותו הדבר. אני לא אוהב את מסעי ההופעות, אבל נהנה מהקונצרטים עצמם. אם הייתי נאלץ לוותר על משהו, אז חוץ מראיונות וצילומים וכו', כנראה הייתי מוותר על ההופעות, כי בשורה התחתונה, כתיבת המילים והמוסיקה ועבודת האולפן הם הדברים שאני הכי נרגש לקראתם".

– מה קורה בלוח הזמנים הקרוב שלך?

„בסוף החודש נשלים הקלטות של מיני־אלבום, עם חמש בלדות רצח, חמישה סיפורי פשע קצרים. אחר־כך נעשה מהם סרט טלוויזיה, משהו מאוד אלים. מלא דם. יש עוד כמה תכניות ...

„מרבית חיי הייתי בתפקיד 'ניק קייב' הדמות. מה שלא התנסיתי בו, זה להיות ניק קייב הבן, ניק קייב הבעל, ניק קייב האב. כרגע הם, לצד התקליטים שיצרתי, גורמים לי לחוש גאווה"

„הייתה לנו מסורת בבית, שכל התמונות שציירתי נתלו בסלון. אז התעקשתי שייתלה שם גם ציור של מרים משקולות שדופק איזו בלרינה, משהו כזה. אני מניח שאבי איבד הרבה מהכבוד כלפי, ואז הוא מת"

„זו תעלומה בשבילי, האהבה הגדולה הזו אלינו בישראל". קייב

סיפורים מהקופסה

כמעט קורבן / קנדיס ברגן

שחט בדם קר. מנסון

בשנת '69 זיעזע רצח קבוצתי, ברוטאלי במיוחד, את הוליווד ואת העולם: צ'ארלס מנסון וגרופיותיו שחטו ברם קר את שרון טייט – שחקנית נהדרת ואשתו של רומן פולנסקי, שהיתה בחודש השמיני להריונה – ועוד שישה מאורחיה. שתיים מהבנות כתבו על קירות הבית את המלה 'חזירים', באמצעות טבילת אצבעותיהן ברם המנוחה. הרוצחים נתפסו, בסופו של דבר ומרביתם ימשיכו להתגורר בכלא, לשארית חייהם, אבל העניין בהם לא דעך. בחודש שעבר שידרה רשת ABC, סדרת ראיונות מרשימה ביותר שערכה דיאן סוייר עם מנסון ועם שתיים מהבנות הכלואות, פטרישיה קרנווינקל ולסלי ואן־הוטן. היה גם סקופ מזוויע: קנדיס ברגן, מרפי בראון היקרה מכל, עשויה היתה בהחלט להיות מטרתו האמיתית של המטורף.

באותם ימים רחוקים היתה ברגן צמודתו של מפיק התקליטים טרי מלצ'ר, בנה של השחקנית דוריס דיי. השניים התגוררו בבית בו נרצחו טייט והאורחים. מנסון, שכבר אז ראה את עצמו כזמר וכותב שירים רציני, נהג להטריד את מלצ'ר בנסיונות לשכנעו לרכוש את התוצרת. מכיוון שלא הלך לו, החליט „להכניס פחד רציני בליבו של מלצ'ר", מסרה לסוייר סוזן אטקינס, חברה אחרת בכנופיה, שלא נראתה במישדר.

כשבועיים לפני מסע הרציחות עברו קנדיס ומלצ'ר לביתם החדש במאליבו. לבית הישן נכנסו פולנסקי וטייט. מלצ'ר השאיר הוראות מפורשות לא לגלות למנסון היכן הוא גר. הטעות בכתובת, משוכנעת ברגן, היא הסיבה למותם של טייט ואורחיה: „הידיעה שזו היתה יכולה להיות אני, במקום שרון, מעוררת בי חלחלה עד עצם היום הזה", מסרה. „הטירוף חסר־ההיגיון, שהשתולל בין כתליו של הבית בו ביליתי כמה מהרגעים המאושרים ביותר בחיי, לא נותן לי מנוח".

ומוסיף ידיד של ברגן: „קנדיס חיה בפחד מתמיד, שמישהו מכנופיית מנסון שעדיין מסתובב חופשי ינסה לתקוף אותה; לכן, כמרפי בראון, היא הציבה את הטריילר שלה ממש על הסט, ואיש ביטחון חמוש נמצא בפתחו של הטריילר כל הזמן".

ואגב, סוייר, חברת ילדות של ברגן, צילצלה אליה לפני עריכת הראיונות, בכדי לבדוק אם הדבר לא יפגע בידידותן. תשובתה של ברגן: „יש לך ג'וב? עשי אותו"! מרפי, אן לא?

■ דוד אודן, אטלנטה

שיחות סלון / עריכת החלצות

הטלוויזיה הופכת לנושא מרכזי בוויינו הצפופים. פעמים רבות אתם נקלעים לאירוע חברתי, ומישהו מהנוכחים מפתיע אתכם באמירה כמו „הטקסטים של החמישיה הקאמרית שואבים השראה לא מודעת מוויטגנשטיין, נכון"? מה להגיד? כיצד להימנע מפדיחות אי־רוורסביליות? איך להתאים את התשובה הנדרשת לאירוע, לאורחים ולפוזה? לפניך ערכת החלצות, הכוללת מענה מוחץ לכל שאלה:

המטרידן האינטלקטואל

דע את האויב: ז'קט רך, חולצה ורודה, משקפי קרן, מחזיק כל הערב כוס יין לבן או בקבוק מים מינרליים, שונא מעשנים אבל לא מתנגד לצינגלה, כי זה מהטבע.

שאלתו המביכה: „אז מה אתה אומר על ההומאז' לרב־הנמלים בדיסקאברי"?

התשובה המחלצת: „התחברנו לכבלים רק בשביל ערוץ התרבות האירופי. חוץ מזה אין מה לראות. ערוץ 8 ממחזר כל הזמן".

המטרידן העממי

דע את האויב: חולצת כפתורים של אופנת גרוף, לפעמים גם עניבה צרה, מכנסי טרילין, שותה פינה־קולדה או ג'יי אנד בי (נהגה כ־ג'יי־אנד־בי). מעשן טיים בשרשרת ומחפש נואשות אחר סלט חצילים בטעם כבד.

שאלתו המביכה: „גדול דנשילון, גדול. איך הוא עשה למרגול ביתספר, הא"?

התשובה המחלצת: „אני, תן לי רק לראות את עטר מפורפר את אובארוב. עשר".

המטרידן הפיוטי

דע את האויב: חולצה פרחונית, במקרים [illegible] אפילו באטיק, מלא תכשיטים, כפכפי עץ או [illegible] בד ריחניות, מפורר בורקס על האורחים ומ[illegible] סיגריות מכל מה שזז.

שאלתו המביכה: „רם עברון ציין את ה[illegible] הנטישה כגורם משמעותי בתהליך היצירה [illegible] קרפין. או שאולי החלפתי"?

התשובה המחלצת: „קראת כבר את הספר של [illegible] טיינפלדר? נו, הוא נותן תיאוריה מעניינת. ת[illegible] תקרא, כדאי לך".

המטרידן שלא שם זין

דע את האויב: טי־שירט של איינשטורצ[illegible] נויבאוטן, ג'ינס צבעוני קרוע, טובורג או [illegible] גולד ביר, גם קאמל.

שאלתו המביכה: „וואללה, איך קוראים למ[illegible] שעשה את הקליפ האחרון של פרל ג'אם"?

התשובה המחלצת: „אין לי טלוויזיה. פרינציפ[illegible]".

המטרידן המצליחן

דע את האויב: חליפה קומפלט של ארמאני [illegible] ערכת ג'ינס בלו טיסטם, מסריח מטיוך, [illegible] דניאלס ביד, גם דאנהיל עם טקס־פרי ל[illegible] וכמובן, פלאפון – כדי להתקשר אחת לשתי [illegible] לאשה, שלא תחשוד (למרות שהיא במילא [illegible] הכל).

שאלתו המביכה: „הספונסרים של גבי גזית צריכים למצב את הרייטינגז של הפרה־פרודק[illegible] לפני שהם משתוללים עם קומרשאלס מליגה [illegible] אם איי רייט, אור אם איי רייט"?

התשובה המחלצת: „חזרתי רק לפני ש[illegible] מאטלנטה (קפצתי לבדוק מקרוב את הבלורצ[illegible] של המאני־ליין בסי.אנ.אנ) כך שעוד לא יצ[illegible] לראות מה חדש אצלכם".

■ יהודה נוריא[illegible]

מאחורי הקופסה / אורה עריף

תחרות יקרה

בכתבה על מלאת שנה למנכ"ל רשות השידור, מוטי קירשנבאום, לחשו לנו מקורביו בהתפעלות יתרה כי „יש לו מריניות שיווקית מרהימה". השבוע הבנו למה הכוונה, בעזרתו האדיבה של מנכ"ל שידורי טלעד מערוץ 2, עוזי פלד. לדברי פלד, תובעת הכללית סכומי עתק עבור קטעי הארכיון שברשותה: „כדי לדפוק את ערוץ 2, מוטי תובע 2,000 דולר לדקה של חומר ארכיון, בשוק החפשי מוכרים דקת שידור ב־100 עד 200 דולר, וזה גם הסכום שדורשים בבי.בי.סי. אבל עכשיו פנו אלינו מהכללית: דליה גוטמן (מפיקת יומן התרבות) ביקשה איזה קטע מהתכנית של רפי רשף. אמרתי לה: 'ברצון, אבל תגידי למוטי שזה באותו מחיר שהוא מבקש מאיתנו'. בכללית עוד לא הבינו שיש להם משאב לאומי ושהחומר הארכיוני שברשותם מגיע לכל עם ישראל".

תרבות למתחילים

המריבות והצעקות בחטיבת החדשות של הכללית נסבות לאחרונה בעיקר סביב מוסף התרבות היומי. העורכים לא מרוצים וטוענים שהעבודה חובבנית.

דרושים מורים

בכללית עומדים להכשיר בתנים לתפקיד פרילאנסרים ביומן. ואולם מספר אנשי חדשות בולטים לא הסכימו לקחת חלק בתהליך ההכשרה: רפיק חלבי, עורך מבט, הכתב לענייני משפט, שלמה אריה, העסוק בסיקור ועדת החקירה, ואהוד יערי, ראש הדסק לענייני המזרח התיכון, הסובל מבעיה כרונית של חוסר זמן.

בין המשתלמים נמצאים עיתונאים, שכבר תרמו כתבות ליומן: אתי חסיד, אורית גלילי, קטי דוד וכתב הרדיו גל ליפמן.

חלים ללמוד

חיים יבין עסוק. מלבד הגשת מבט והכנת סדרה לטלוויזיה, הוא מדריך באופן אינדיווידואלי, כתבי חדשות, מדי יום ו'.

לא מרבבים על בשר

בשבוע שעבר התכנסה ועדת השידורים בערבית. מנהל התכניות של הטלוויזיה בערבית, שאול עבודי, חשף על הראש ממנכ"ל מוטי קירשנבאום, כשהעז להעלות את הבעיה התקציבית. „עם המנכ"ל זה לא נושא לפורום הזה", הנוכחים, בהם נציגי הועד המנהל של הרשות, מילאו פיהם מים.

מתזזים בקשת

בראשית חודש יולי תעלה קשת את שידורי השבת שלה בערוץ 2, לאחר שהרוטציה תיכנס לתוקפה. במסגרת התכנות מתכננים בקשת אולפן פתוח במהלך כל השבת – עם קטעי קישור תזזיתיים ומגישים קבועים, שיועצו לצופים כיצד לעבור אתיום.

התגבלות

בניגוד למה שפירסמנו בשבוע שעבר, ענת דרורי, מגישת בעצמה חכמות של ישראל, בסך הכל התנדבה לגש את תשדיר הקדום של בנק ברקליס דיסקונט, המושפע בדרך ברוש של חסות, והיא אגב, מקבלת תמורת תשלום.

מילון / שידור ישיר ממקום האירוע

אין כל ספק, מקום האירוע הוא חלק בלתי־נפרד מן האירוע עצמו [illegible] מהשידור. האווירה, האנשים שם, הרקע, החלל. מה שנושט[illegible] בשביל זה יש טלוויזיה. לא בעיני גבי גזית.

גזית עימת בתכניתו האחרונה בין נפגעי הפיגוע בעפולה לבין ש[illegible] החוץ. עימת בעפולה? לא. הוא בחר בקיבוץ יפעת. בעפולה, [illegible] אומר לנו ולא מפרט, ישנם 'חמומי מוח' המונעים את השידור. [illegible] מה, כשהמוח מחומם הטלוויזיה מתקפלת? וכשזורקים אבנ[illegible] בשטחים?

הדיווח של גזית הוא על עיר ואם בישראל. אין שם משטרה? אי אפשר לבק[illegible] ממישהו לפנות את הטרדנים? תארו לעצמכם דיון דומה בארה"ב אחרי פרש[illegible] רודני קינג ומהומות לוס אנג'לס, שמועבר לסאן פרנציסקו, בגלל כמה חמומי מ[illegible] שבוזזים ביד רמה. או שידור ישיר מרעידת אדמה העובר לניו־יורק, משום שבלוס אנג'לס מסתובבים יותר מדי פורעים. מוזר, מר גבי גזית, מוזר, ובאינטונציה שלך.

> הפגשתם של נפגעי הפיגוע בעפולה עם שר החוץ בקיבוץ יפעת, היא טלוויזיה במירעה רדודה עמוק

וכהעברת השידור לדשא הירוק (יותר) של קיבוץ יפעת חטא גזית כפל־כפליים. שם, בשלווה הפסטורלית, הכל נשמע אחרת ועלול לקבל מימד מבוער: זהו לב לבה של הקיבוציות. ניגור ישראלי מקובל ומסורתי בין הימין לשמאל – בין עיירות־הפיתוח לבין 'בעלי בריכות השחיה'. הבכי אכן עמוק, אך הנערה בוכה במקום בלתי־מושג, מבחינתה. ולכן ניתן למצוא באירוח העפולאים ביפעת, משמעות מצערת: הנופפה/התרפה מצד המארחים, או, עפולה הוזעמת מחליטה להבליג ובאה אל מבצרי החמים ברבין (שבעיני רבים מבניה – אחראי לאירועים).

האם אכן קיים רצון כלשהו, או כוונה כלשהיא, מאחורי מיקום הבכי הזה דווקא ש[illegible] כנראה לא, ולמרות זאת: זוהי טלוויזיה במירעה. ללא שיקול רעת, ללא עומק וש[illegible] דיוף עמוק.

בוז לגזית ולתכנית.

עובר לחדשות? / גבי גזית

היו רוצים לראות אותי בחדשות. גזית

גבי גזית לא מוותר על תכניתו הלילה השישי בערוץ 2 וגם מעסיקו בשידורי קשת, אלכס גלעדי, לא ממש מתכוון לוותר על מה שמוגדר ע"י מביני דבר, כ„תרנגולת המטילה ביצי זהב". אז מי בדיוק עמד מאחורי השמועה לפיה גזית ארטו־טו הולך להגיש חדשות בערוץ 2?

ישנם המאמינים, שמדובר בנסיון של קשת ללחוץ על חברת החדשות, לאפשר לגזית להגיש את מהדורת החדשות המשודרת במסגרת תכניתו, ולהפוך אותה, בכך, לחלק אינטגרלי ממנה. ומה אומרות הנפשות הפועלות?

גזית: „אני לא חושב שאני יכול לשקול בחיוב הצעה כזו, כי יש לי 'פול טיים ג'וב' בתכנית שלי. אני יודע באופן לא פורמלי שהיו רוצים לראות אותי בחדשות, אבל הם יודעים שאלכס (גלעדי) לא ישחרר אותי".

– ובעקרון, האם היית רואה בהצעה כזו אתגר מקצועי?

„הגשת חדשות יכולה להיות אתגר, משום שזה דבר שעדיין לא עסקתי בו. אבל כרגע בטוח שאני נשאר בתכנית שלי".

הנהלת חברת החדשות: „כל השמועות הן קשקוש. הדי גבי היה בין האנשים שדיברנו איתם לפני תחילת השידורים. זה פשוט לא יצא או שום דבר לא השתנה".

גלעדי: „מצידי, גזית יכול לעשות את זה, אם הוא ימשיך לעשות את התכנית שלו אצלנו. אבל הוא לא ישוחרר מהתכנית שלו. זה אחד העוגנים הגדולים של שידורי קשת".

אגב, זכייני השידור בערוץ 2 אומרים כי הנושא לא נדון מעולם – לא ביניהם ולא בפורום רשמי של חברת החדשות.

■ אורה עריף

אציל וינאי המגנב חומוס. יבין

מנחה השבוע / חיים יבין

מבט, הכללית

מתלבש	איפוק חרשותי מתויס.
שפת גוף	מבט ממלכתי מהורהר וחצאי סיבובים על כורסת המנחה.
מפרגן או עויין	רק מתעניין.
יודע לשאול	משתדל להתאים את עצמו לכולם, ומדי פעם יורד אל העם: „ראשיד, על איזה בלגאן אתה מ'דבר', ראשיר"? (לראשיד אבו שיבק, מגורש־מחוזר).
מצחיקון	משתדלים. „חשבנו שהכדור מרובע, כמו חיפה, אבל מסתבר שהוא בכל זאת עגול, כמו תל־אביב (בתגובה לנצחון מכבי ת"א על מכבי חיפה).
גימיק	בקיים לא, בכל מקרה רק אחרי אישור הוועד המנהל.
שארם	כשל אציל וינאי המגנב חומוס.
אהבה עצמית	מיושנת, אבל כנה.
מוטו	חיים לנצח, עובדה.

■ זיו לנצינר

ז"ל / עושים קניות

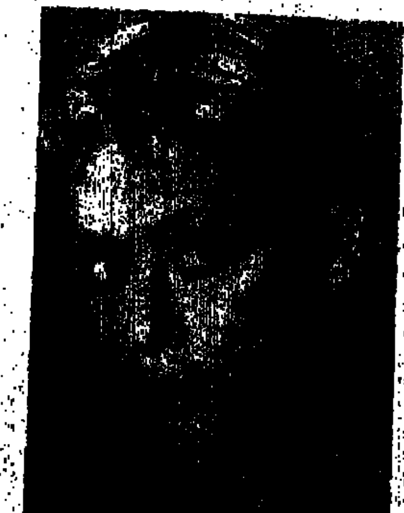
חברת קשת בערוץ 2 החליטה להוריד את תכנית הצרכנות עושים קניות, המוקרנת בימי ו' בבוקר, בכיכובם של אורלי יניב וזאב שצקי. הצוות הגיב קשה למשמע הבשורה, מוסרים מקורותינו, למרות שההודעה הרשמית, הבטיחה כי התכנית יוצאת לפגרה בלבד (לאחר ששודרה לקראת חג הפסח) ושהיא תשוב לקראת ראש השנה.

עושים קניות סבלה מקשיי מימון. עלותה היתה יקרה יחסית להכנסות שהתקבלו מפרסומת. כמו כן, הרייטינגס (5%, לפי משה לרר, דוכר קשת) לא הצליחו להמריא.

זה המקום לציין כי הן מפיק התכנית, רון חבלילי והן לרר, טוענים באופן מפתיע כי מלכתחילה הוסכם על שש תכניות בלבד ושעקב כך, אין לזקוף גבה נוכח ההורדה.

את תגובתה של יניב, לא ניתן היה להשיג. יחד עם זאת, נודע כי היא דווקא מאד הופתעה מההורדה, וטענה שהיו צריכים לתת לתכנית יותר ימי חסד, עד שתצליח להתבסס.

■ אורה עריף

הופתעה מאוד. יניב

אני לא קישוט

הספיקה לה
הדוגמה של מרב
מיכאלי ואורלי
יניב. מורן ברק
גל"צ, לא נכנסה
לממלכה הגברית
של ערוץ הספורט
בכבלים על תקן
של קישוט נשי. עם
מיקרופון ביד,
אנרגיה תזזיתית
ואהבת אמת
לספורט, היא
מקפצת ממגרש
למגרש (רצוי
כדורסל),
מתחקרת,
מראיינת
ומפרשנת. גם
הקולגות
מפרגנים,
בעיקר
הגברים

„הגובה שלי הוא פחות. זו התשובה האופיינית שאני נותנת כששואלים אותי את השאלה הזו". מורן ברק ולבן מרסר

צילום: אילן בשור

ערן הדס

באינפלציה של ערוצים, שנאבקים על כל גימיק כדי לשווק את מרכולתם, בחר ערוץ הספורט בכבלים להעביר לשורותיו שלוש שדרניות־בנות. בעקבות מירי נבו ('מגגר') ויעל אלמוג ('תוסס'), צורפה גם מורן ברק – שלא נראית כמו נערת זוהר, לא מפיקה קול מתפנק, ולא מתנהגת כאילו העולם חייב לה משהו. בחוגי הספורט אומרים, שזו שדרנית הספורט הראשונה בישראל, ששולטת בתחום שהיא מסקרת ולא מדקלמת טקסט שכתבו לה אחרים.

לפי שעה, ברק מגישה בטלוויזיה תכנית של כדורסל מכללות, משרתת בגלי צה"ל בקבע ונושאת בתואר המכובד 'עורכת חדשות הספורט'. אוהדי הספורט רגילים לשמוע את הקול הקורקטי והיבש שלה בפינות הספורט בתחנה הצבאית.

– ספורט הוא עולם מאוד גברי. איך שברירית כמוך מסתדרת בו?

„עוד לא נתקלתי בהתייחסות של 'מה את עושה בספורט'. מתביישים, כנראה, לשאול מה מידת ההבנה שלי, אבל שואלים המון אם אני מתעניינת ואוהבת ספורט. אני עונה 'כן, כן, כן, כן'.

„בהתחלה אמרו לי בסיום כל ראיון, 'לא ציפיתי שתשאלי כאלה שאלות טובות'. אבל בסך הכל התייחסו אלי כחלק מהתמונה. גם מיקי ברקוביץ' התייחס אליי בטבעיות. אפילו במגרשי הכדורגל, כולל בשכונת התקווה, כולל אוהדי בית"ר, לא קרה שאמרו לי: 'לכי הביתה', או שהעירו הערות שוביניסטיות".

– אחרי המשחק, נהוג לקחת תגובות מהשחקנים. את נכנסת לחדרי ההלבשה?

„הייתי בכל מגרשי הכדורגל, כולל בשכונת התקווה וב'טדי', עם אוהדי בית"ר ירושלים. לא קרה מצב שאמרו לי: 'לכי הביתה', או שהעירו בתגובות שוביניסטיות"

„לא, יש דברים שאני לא עושה. לא הכרחי להיכנס, אפשר לקבל תגובות על המגרש. אם יהיה צורך מיוחד לעשות את זה, למשל בגמר גביע, כבר אקח איתי מישהו".

● ● ●

היא רק בת 20, ואין פלא שהמעבר המהיר שלה לטלוויזיה עורר רוגז בקרב עמיתיה הוותיקים בכראנז'ת עיתונאי הספורט הבלתי מפרגנת. „היא לא גאון הדור בספורט, שהיו צריכים להביא דווקא אותה", „יש כמה בתור לפניה", „בטח לקחו אותה על תקן של קישוט", אמרו כמה מאנשי הספורט בחריקת שיניים עד בוז.

אבל ליורם ארבל, קברניט מרכזי בערוץ הספורט, יש רק שבחים: „היא עיתונאית ספורט טובה עם נוכחות נעימה, ומביאה עימה התעניינות וידע. עוד לא שמעתי שמישהו אומר עליה משהו רע. יש לה שם מכובד בקרב עיתונאי הספורט, והבאנו אותה בגלל קריטריון ענייני. אצלנו לא עוסקים בקישוטים ותכשיטים".

מולי קצורין, מאמן מכבי תל־אביב, מציין בעיקר את החריצות הגדולה של ברק, ש„נמצאת בכל חור. היא בחורה חביבה, וגם מבינה מה שהיא עושה. עד היום יש לי טראומה ממנה, כי תמיד היא מעירה אותי בצהריים במלון בחו"ל, לפני משחק. לזכותה אפשר לומר שהיא מחפשת להרגיש את הדופק, ולא מחפשת דברים שליליים".

ברק זוכרת היטב מה עלה בגורלן של קרייניות הספורט לשעבר, אורלי יניב, מרב מיכאלי ואורית בסיף, שהגיעו למחלקת הספורט בטלוויזיה עם המון אמביציה ורצון טוב. הן אמנם פסלו בזמנו בתוקף כל ניסיון להדביק בהן תדמית קישוטי, אבל מצאו את עצמן קוראות טקסטים שוליים, ולבסוף, מתוסכלות ומושפלות, עזבו את דסק הספורט, שנותר כשליטה גברית מוחלטת.

'הכת הנחמדה של השכן' היא בהחלט הגדרה שמתאימה להופעה של ברק. היא לא עושה עניין גדול מטיפוח הנשיות. לבושה בפשטות, החולצה מחוץ למכנסיים, השיער בהחלט לא עוצב במספרת צמרת. על איפור בכלל אין מה לדבר. ברק: „עושה רושם שערוץ הספורט לא רוצה אותי בשביל שאקשט את המסך, אלא מתוך מטרה עניינית. אני כבר מזוהה עם ספורט, ולמיטב ידיעתי, אני האשה הראשונה בתקשורת האלקטרונית שממש קיבלה אחריות על כל התחום, כפי שתיפקדתי בגלי צה"ל".

● ● ●

מורן ברק נולדה בקיבוץ סאסא בגליל. אביה נהרג כשהיתה בת חמישה חודשים, במלחמת יום הכיפורים. המשפחה עברה לרחובות ומשם למושב החקלאי כרמי־יוסף. אמא שלה מורה, אביה החורג עובד בתעשייה האווירית. למסתכל מבחוץ, המשפחה שלה נראית סלט קצת מסובך. יש לה אח אחד מאבא ואמא, ועוד אח מאמא, ועוד שניים חורגים. „אף פעם לא גדלתי בבית אחר", היא אומרת, „אז כל זה נראה לי נורמלי".

– ספגת בבית אווירה ספורטיבית?

„לא, אבל תמיד הייתי ילדה ספורטיבית במיוחד. שיחקתי פינג־פונג, כדורעף, כדורגל. בכיתה ז' כבר שיחקתי בקבוצת כדורסל מסודרת, והיום אני רכזת באליצור יבנה בליגה הארצית. יש לי יד טובה מרחוק. משם בא הידע שלי בכדורסל".

– צריך גובה בשביל כדורסל, ואת נמוכה. מה הגובה שלך?

„הגובה שלי הוא פחות. זו התשובה שאני נותנת כששואלים אותי את השאלה הזו".

„אני פחות מ־1.60. כמה פחות? 1.55, אולי 1.54. למי איכפת. חוץ מלהגיע אל הכדורסלנים עם המיקרופון, אין לי בעיה"

– יש לך תשובה פחות אופיינית?

„לא מדדתי במדויק. פחות מ־1.60. כמה פחות? 1.55, אולי 1.54, 1.53, למי איכפת. חוץ מלהגיע אל הכדורסלנים עם המיקרופון, אין לי בעיה".

לגלי צה"ל, כמו כטובים שבסיפורים, הגיעה במקרה. „לעסוק בספורט לא היה חלום חיי, ומעולם לא טיפחתי תקוות. דווקא נושאי חוץ ופנים עניינו אותי, אבל בכתבת מתחילה מילאתי לפעמים את מקומו של ציון נאנוס, עורך הספורט. כשהוא מונה להיות כתב בכנסת, לפני שנה, עברתי להיות עורכת חדשות הספורט. זה תואר מביך, כי אתה בעצם דסק של אדם אחד".

– איך, בעצם, ההתמצאות שלך בספורט?

„אני משתדלת לקרוא ולהתעדכן. חסר לי המון ידע מהעבר, אבל באינפורמציה בסיסית בענפים הפופולריים, הידע שלי סביר בהחלט. לא תהיה לי בעיה בשום שידור ישיר".

– מי הקפטן של הפועל גליל עליון?

„ברד ליף".

– והקפטן של צפרירים חולון, כדורגל?

„לא עולה לי כרגע. זה טבעי שבכדורסל אני יודעת יותר, כי יש לנו תכנית כדורסל שבועית בגל"צ".

● ● ●

ברק מחלקת את זמנה בין הבית בכרמי־יוסף לבין דירה שכורה בתל־אביב. אין לה חבר, והכדורסל, לדבריה, עומד תמיד מעל הכל, עדיין.

לפני שבוע היא הגיעה להיכל הספורט ביד־אליהו כדי לרכז את האולפן החי במשחק הגמר־סל בין מכבי תל־אביב להפועל הרצליה. זה היה מין משחק כזה, שלא מילא את כל הכסאות, השחקנים כל הזמן צעקו על השופטים, והיה די ברור מה תהיה התוצאה. בדקות הגינוחות לפני הפתיחה, ברק מרשה לעצמה להתבדח על חשבון אוהדי הרצליה („תראו, יש להם איזה עשרה אוהדים"), לנפנף לשלום לנרב הנפלד בזמן החימום, ולעשות בירורים אחרונים במכשיר הקשר – שמשווה לה מראה של מג"דית קטנה – אם השידור מוכן בשאר המגרשים.

כשעולים לאוויר, ברק עוברת לטון רשמי. אולי בשל כך, מעטות המעידות שלה בשידורים. ברשימת פליטות הפה שלה זכור לה מקרה אחד נוראי, שבו שכחה שם של קבוצה. „קראתי תוצאות של ליגת האנ־בי־אי, ואת שם אחת הקבוצות פשוט לא רשמתי. אלה היו חמש שניות של בלקאאוט מעורר רחמים. הרגשתי נורא".

– יש לך ביקורת עצמית גבוהה.

„מעטים הדברים שעשיתי ואמרתי אחר־כך 'זה היה טוב'".

– מאשימים את גלי צה"ל שאתם מעתיקים ידיעות מהעיתונים.

„יש מחסור בכוח־אדם, ואי אפשר לשלוח כתבים לכל מקום. אז במשחקים שלא היה לנו כתב, לקחתי מהעיתונים. עד לפני חודש נקרעתי. הייתי כתבת, מפיקה ועורכת. עכשיו הביאו שני אנשים חדשים".

– בתפקיד כזה, נוצרת אהדה לקבוצה מסויימת או לשחקן?

„מעולם לא הייתי מהמעריצים השרופים. עם שחקנים מתפתחים קשרים, ואז נוצר מצב שאני רוצה שהם ינצחו, למרות שלכאורה אני לא אוהדת. בגלל שנולדתי בגליל, נסחפתי בעונה שעברה כשהפועל גליל עליון זכו כאליפות המדינה בכדורסל".

– את ביישנית?

„ביישנית היא לא הגדרה טובה. אני לא אוהבת את עצמי יותר מדי. להופעה בטלוויזיה יש תחושה של יהירות, של 'בואו תראו אותי'. אני בכלל לא שמחה למצלמה, ולא אוהבת להצטלם, ואני מעדיפה את השקט מאחורי המיקרופון ברדיו. הטלוויזיה מעולם לא היה חלום חיי, אולי בגלל שאני לא בן־אדם מוחצן ולא קרייריסטית".

– במערכת השיקולים שלך לבוא לטלוויזיה, היתה המחשבה שזה ישמש לך קרש קפיצה?

„הגעתי לשם מזיקה לספורט, לא בגלל הרצון להופיע בטלוויזיה".

– זה אולי שונה משתי הקולגות החדשות שלך, יעל אלמוג ומירי נבו, שהגיעו לערוץ הספורט מקריירות של טלוויזיה ובידור.

„אני לא יודעת מה היו האינטרסים שלהן לבוא לספורט. להגיד שהן באו לזה בשביל קרש קפיצה, זה לא נכון. יעל היתה ב'תוסס', והיא לא צריכה את ערוץ הספורט בשביל להתקדם, ומירי היתה זמרת ב'מגגר'. בטח היו להן סיבות יותר טובות".

– כשהן שמעו שאת המרואיינת המרכזית בכתבה הזו, הן לא היו מאושרות.

„אולי יש להן מטרות, ולכן זה בעייתי מבחינתן".

– יש ביניכן קנאה?

„לא כלפי חוץ. יצא לי לדבר איתן מעט. הן היו חביבות, ואין לי בעיה לעבוד איתן. לא צריך לפתח מכל זה כאסה. אני לא מתחרה בהן, ואין לי בעיה שהן יצליחו".

– ומה התוכניות האמיתיות שלך לעתיד?

„אולי לנסוע קצת לרדום אמריקה, זה נראה לי הכי קרוב, כי קריירה תקשורתית לא מספקת אותי. כשחשבתי עם עצמי, על מה אני רוצה להיתלע ב־40 השנים הקרובות, פסלתי את זה. אולי זה ישתנה בעתיד". ■

יעל אלמוג: זאת לא תורה מסיני

יעל אלמוג משמשת כסטאז'רית בפרקליטות של הרשות לניירות ערך, במקביל לעבודתה בערוץ הספורט. תפקידה בערוץ מתמקד בסיפורים וראיונות אישיים בתוכנית 'סל בסלון': „מורן היא בחורה חמודה ומאוד מקצועית, אין מה להשוות ביני לבינה בספורט. היא הרשימה אותי. האמת היא, שאין לי רקע מקצועי בספורט, אבל זה לא מפריע, כי חלוקת העבודה בינינו קובעת שאני לא עושה 'הארד ניוז' ולא מראיינת במשחקים, אלא מכינה כתבות עם גוון אישי. בעת הצורך, יש לי יועצים שאני לא זזה בלעדיהם, לגבי פרטים ושמות, כך שאני מסתדרת היטב. בכל זאת, זה מעצבן שברגע שאשה מדברת על ספורט, זה נראה לאנשים לא אמין. בסך הכל, זו באמת לא תורה מסיני".

מירי נבו: אני ספורטאית בדם

מירי נבו משמשת כשדרית בערוץ הספורט מזה שמונה חודשים, מראיינת במגרשים, ומגישה תכניות שחיה, אתלטיקה והתעמלות. „באתי לערוץ כי אני אוהבת ספורט. הייתי מקצוענית 11 שנים בהתעמלות אמנותית וזכיתי כתארי אלופת ישראל והפועל. כלומר, אני ספורטאית בדם, ולמי שמתפלא מה אני עושה שם, שידע שהשקעתי בספורט הרבה יותר שנים מזימרה. אני מתכוונת לעשות קריירה שלמה מספורט בטלוויזיה. לא אוותר על זה כל־כך מהר. אולי יום אחד יאמרו את שמי בנשימה אחת עם יורם ארבל".

– ליגלגו עלייך בעיתון, על שאלה לא מקצועית שהצגת למאמן הפועל תל־אביב.

„התבלבלתי. השאלה לא היתה טובה, הניסוח לא היה מוצלח. אבל היתה משמעות מאחורי השאלה. אני בסך־הכל מנסה להציג שאלות שיוצאות מהשיגרה. נמאס לשאול את השחקנים 'איך הרגשת'. אני מרגישה שהידע שלי טוב, ואני עוקבת אחרי הליגה באינטנסיביות".

טובה'לה יוצרת בעזרת מצנחים

שר בכיר אך לא זהיר נתפס לפני שלושה חודשים על חם עד רותח בדירה ברמת־אביב, כשבאמתחתו גברת סוערת. בלש פרטי שנשכר ע"י בעלה של הסוערת תיעד את הרגע, וכעבור זמן מה עזבה הגברת את בעלה. אבל לא את המיניסטר.

במסיבתנו 'עכשיו זה נשמע אחרת', אנחנו נזכרים הפעם במסיבה שעשה עו"ד יצחק מינא לפני שנה לרפי טלר, לרגל מפכ"לותו הטריה. רפי התחמק או מנאום ואמר: „אני אדבר רק בסוף הקדנציה שלי". תא"ל אילן שיף, פצ"ר חווה, הבריק: „תיזהר, זה עלול להיות מהר מאוד". לא נזהר.

ואריאלה טרנר, אשת יעקב, נשאלה השבוע איך זה שיש לה עור פנים כזה טוב. „זאת לא מתיחת פנים", חשפה, „ככה אני מאז שטרנר עזב את המשטרה".

שירתו המרגיעה של בועז שרעבי ביום העצמאות צולמה בטלוויזיה הכללית, לתפארת מדינת ישראל, בערב יום השואה.

במסיבת הטף, מיכל ינאי, ביקרה עם הפורד אריקה התכולה שלה בפנצ'ריה בר"ג, מטעמי תקר בימני האחורי. אחרי שביצע בהצלחה את הניתוח בגופה של אריקה, ביקש הפנצ'ר־מאכער הקשיש חתימה לנכדות. הנסיכה מילאה את יעודה בכתב ידה.

תקרית התימורות היתה גם לרווית ירקוני, מלכת יופי במקצועה. היא רק הלכה לקנות בגדים בבוטיק ...בת־ים, וישר התלבשו עליה עשרות ...רושים. אז רווית עמדה ועמדה ותחמה ...תחמה, ואחרי שסיימה הבריזה שהיא ...הולכת להדפיס כרטיסי ביקור. ...תומים.

בעיקר כדי להראות את עצמם, ...הגיעו כולם לפתיחת הבוטיק של ...גוטייה. בכל זאת נרכשו, בין השאר, ...ז'קט שחור וז'קט לבן (יזהר כהן), ...שמלת טייץ שקופה (מלאני פרס) ...והמון בגדים אחרים (חנה לסלאו ובני ...בלוך). גם מיכל בקר מדדה ומדדה, ...אבל לא יותר.

כוכב הקמפיין החדש של ספסי ...קולה הוא יותם ויז'ינסקי, בן 16 וחצי, ...הבן של שמרית אור (תמלילנית) ...ויוסי ויז'ינסקי (שחקן ובעל באר). על ...ההופעה המפסית הוא יקבל כותנה, ...ובכותנה יקנה סוס.

ב'בשם האהבה', סרט חדש, ...יש למיכל ורד רומן בוער עם דן ...תורג'מן, בעלה של חברתה. בחיים, ...למיכל יש חברה קרובה, ענת עצמון,

אשת־תורג'י־בהריון. ענת המתחשבת הדירה רגליים מצילומי סצינות התאווה הבולטות, כדי לא להביך את הכוכבים העמלים. ההורים שלה, לעומת זאת, שמוליק ותניה עצמון, קפצו לראות איך מתקדם החתן בעבודה. היה, אפעס, די מביך. אולי זה מה שיחזיר את החשק לקולנוע הישראלי.

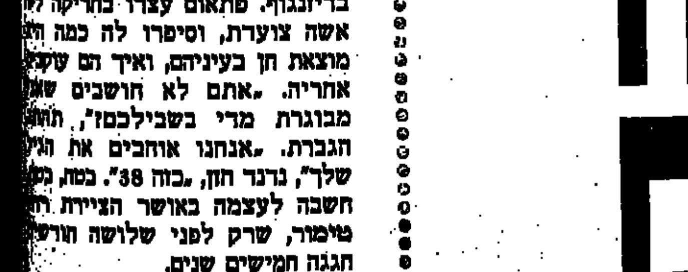
ובמאית הסרט, עידית שחורי, לא ישבה אף פעם לאכול עם הצוות בחוץ. זה לא סנוביזם, אלא פחד מדבורים, במסגרת אלרגיה. על הסט היתה כל הזמן ערכת־הזרקה מיוחדת, למקרה של עקיצת אמת. העורך, בועז ליאון, הוא בוגר קורס־הזרקה מיוחד.

אלון בן־זקן, כדורסלן המככב על הפוסטר של מכבי ת"א, צמוד טייץ לקרן מצקין, דוגמנית.

סעילות מבצעית היתה למשה נסטלבאום, כתב הכללית לענייני כלכלה, במהלך שירות מילואים בגל"צ. באמצע יומן חצות שערך, השתנקה פתאום המגישה, תמרה סאלם, ואיבדה את כל קולה. נסטלבאום השתלט על המקרופון, המשיך במקום שבו תמרה דממה, ובסיום דיווח למאזינים החרדים על נסיבות ההחלפה.

גיל אלון, שחקן ומנחה שעשועון, מוציא אלבום רוק ראשון, 'מגבים בדרך הגשם'. עד עכשיו הוא שר בקונצרטים של מוסיקה קלאסית אך מודרנית.

דן ברזמן עם חברה של ענת (בסרט, בסרט)

ביום שישי שעבר הרימה טובהילה תצוגה אמיתית ראשונה במעצבת. לאירוע, ברחבת מוזיאון תל־אביב, הגיע, כמו שאומרים, קמץ. האמנית הציגה שמלה שנתפרה, לטענתה העיקשת, מבד משי של מצנחים, אותם אספה בטיול ג'יפים בדרום. עוד התגאתה היוצרת, שהשמלה המיליטנטית תוצג במוזיאון ישראל.

בועז שר בעיתוני מ... צילום: אפי שריף

וסניבה רמון, שדיגמנה באותה תצוגה, למען ניצ"ן, דיווחה למפיקה סמדר גנזי כי העסק דווקא מוצא חן בעיניה, וביקשה להחתים אותה על חוזה.

כששמעה לאה רבין על חתונת הנהג שלה עם הבת של שרה דוידוביץ', חלקה את החוויה עם חברותיה הקבועות לשולחן הסועדות: „אל תשאלו מה נפל עלינו".

15,000 שקל שלף רפי אלול מכיסו כדי לממן את חגיגת המימונה בביתו במזכרת־בתיה. מחיר מציאה, בהתחשב במספר המבקרים: עשרת אלפים.

אלול הזמין את יעל אבקסיס להנחות את האירוע האותנטי, אבל לחלק מהמשתתפים היו טענות. אחד אמר: „איך אתה לא מתבייש להביא לנו את הפולניה הזאת?", אך יעל ירתה בו צרור: „אני מבת־ים, ואני הבת של ריימונד, הזמרת הכי מפורסמת במרוקו".

אסף צילם קליפ מדליק

הכתה המעופפת של ערוץ הילדים עשתה שיעור חברה במסעדה היפנית 'יקימונו', כדי לטפח לעצמם את השכם, וכדי לאכול סושי. „איזה מין שווארמה זאת?" השתומם ... מנשה ברוחב אופקים. „אלה רגע חיים", השכילה אותו יעל אבקסיס ... ועודד ריץ לירוק.

ובאותו אירוע של הכתה נרשם חיסור לשני תלמידים קבועים: ... צור ומיכל ינאי. עינת ארליך ואביגיל אריאלי לא פספסו.

יעל אביגיל אריאלי, אשת שלומי ברכה, דרך מלצר מגושם ... אז אבי תיכף הרגיעה אותו: „... עוצר לי את הדם במפשעה. ... יצטרכו לכרות לי משהו".

אבי חזן, מין דוגמן, נסע עם ... בדיזנגוף. פתאום עצרו בחריקה ... אשה צועדת, וסיפרו לה כמה ... מוצאת חן בעיניהם, ואיך הם ... אחריה. „אתם לא חושבים ש... מבוגרת מדי בשבילכם?", ... הגברת. „אנחנו אוהבים את ה... שלך", נרגר חזן, „כוה 38". ... חשבה לעצמה באושר הציירת ... טימור, שרק לפני שלושה חו... חגגה חמישים שנים.

טלי, גרושתו של אריק סיני, ... למדי עם אמנון מנדה, סגן ראש עיריית הרצליה. חלנה עמרם לוקח... את הקרדיט לעצמה.

טוק שואו

הקדשה: „כל חיי לא ראיתי אדם שהקדיש בצורה כזאת את חייו למען הציבור" (צבי קצובר, על ברוך גולדשטיין)

משיכה: „בטח שבחורות עניינו אותי. וואו, כמה שעניינו אותי, אבל אני לא עניינתי אותן" (אבנרי גלעד)

ענווה: „השירים שלי, הזמן יגיד את זה, לא נופלים משום שיר של החיפושיות" (אביב גפן)

דו שיח: „אני זמזמתי לעצמי 'שמע ישראל', והוא שמע" (עפרה חזה, על טיסת האימים)

זיכרון: „יום אחד ניגשה אלי אשה ודיברתי איתה. ידעתי שהיא מוכרת לי ולא ידעתי מאיפה. רק כשהגיעו חברים שלה הבנתי שהיא היתה אשתי הראשונה" (שאול אברון)

מוהשות: „עשינו השנה ליל־סדר מרוקאי מסורתי – רקודות, מכות" (שלום אסייג)

מילא טד האריסון המליין, שהגיע עם מדריך טיולים צמוד והשתמש בכניסה (ויציאה) נפרדת, אבל האטרקציה של מלון הנסיכה באילת היתה בסופשבוע שעבר עדינה לב, בסוויטה שבקומה 9, ובחברת גיל ... רע חדש וכוכב מבטיח.

צלם עיתונות עמד להנציח את אילנה (האם להיות בה מאוהב) ברקוביץ', אבל איגי וקסמן, שישבה לידה, חרצה: „אנחנו לא רוצות להצטלם". הצלם שאל מי דיבר אליה, ואיגי התפייטה ברוך: „תיזהר, אני אביא לך כאפה".

בדיסקוטק בת"א צילמו קליפ חדש של אסף אמדורסקי, 'אהבה חדשה'. היו ניצבים נושאי לפידים, והיה לפיד מצטיין אחד, שנשמט והדליק את סביבתו. אין אבידות לכוחותנו.

אלים איינהורן, מהחברה התמירה, חגגה 50 פלוס פלוס, בחברת 100 בנות בטירה בגעש. שלוש מאיות: אשת שגריר יפאן, אשת שגריר סין ונגואה בסירני.

צמרייטד: עטר רפאלי, דוגמן ומנהל סוכנות 'לוק', ומריולן, דוגמנית, אשתו עד עכשיו ואם בתם יסמין, סוגרים עניין אחרי 5 שנים. שלב הסיכומים: „החלטנו להישאר חברים, אבל לגור בנפרד".

...אנדריין עם בדי (גם מתלטפת עם עוזי)

באוהל ורוד ענק בכיכר המדינה בת"א נדחסו 500 איש, התייבשו על הכסאות, מתו מחום וצפו בסרט משעמם על בית האופנה של לקרואה. והכל לרגל פתיחת בוטיק. בסוף לא היתה שום תצוגה, ואפילו שולחנון העוגות הצליח לאכזב את כולם. טובהליה הצליחה לבלוט שוב, הפעם היעדרה. הכיצד? „לקרואה וגוטייה מעניינים את קצה התחת שלי", נימקה ומיד הירהרה (!) והוסיפה: „בעצם, יש לי הרגשה שלקרואה מעתיק אותי". מילא ממך, אבל אותך?

דורין של עובדיה סופר הופיעה לפתיחה בשמלה של שאנל. לקרואה אמר לה שזה לא יפה, והיא, בתגובה, כתרה להאדים.

ובבוקר שאחרי הלכו כריסטיאן לקרואה ומנהל הבוטיק הישראלי שלו לים. התפשטו, נשארו בתחתונים, ונכנסו למים. שומרי הראש גירדו את הפרחות על החוף.

ובשבוע הבא מצפה תצוגה על טהרת גוטייה ג'ינס. הקטע הוא אופנת רחוב, ומעל המסלול ייבנו פיגומים. אודישנים ל־200 נשים ברדו 40 דוגמניות.

נועה מודיעה שגם לה יש מחשבות

אני מנהלת מגעים עם כל מי שמנהל איתי מגעים

ל'שישי חי', מגאוין מבית טוב, יש בעיית קביעות. התכנית התחילה בתל־ברוך, נרדה לראשון, ואז דילגה להרצליה פיתוח. עכשיו, לוחשות נשמות טהורות, יש גם בעיית קביעות עם אחת המגישות הקבועות. נועה ירון, כך מרוחות הנשמות, שקועה בהרהורי פרישה.

האמנם? תמר מרום, עורכת התכנית, מגיבה באי־תגובה: „אני מעדיפה שלא לומר אם זה נכון או לא". ירון מנסה להסביר: „אין לי מה להסתיר, פשוט שום דבר לא סגור. נכון, יש מחשבות, אז מהו מחשבות זה טוב וזה רצוי, ואני שמחה להודיע לאומה שגם לי יש מחשבות. אני תמיד מקבלת הצעות ושוקלת אותן. אני מנהלת מגעים עם כל מי שמנהל איתי מגעים".

– ואת לא מתכוונת לעזוב מיוזמתך?

„עשיתי לי חוק בחיים – לא אני זו שפונה, פונים אלי. יש לי שני מרפקים, אבל הם לא עובדים מי יודע מה".

מה את שוקלת הכי ברצינות?

„חופש".

ואם חופש, הרי ש'שישי חי' יוצאת לחופשה במאי. בינתיים, גם היום וגם בשבוע הבא, נועה עדיין במקומה. ולצידה, כמובן, מרב ואורלי.

■ גאית קורן

אילנה גור, כנראה תחת השפעה עזה של ליל הסדר, עיצבה קו תכשיטים חדש למוזיאון ת"א, ברוח מכות מצרים: ארבה, צפרדעים וכאלה. חוץ מזה, היא עיצבה בברזל שחור לדוביק לאוטמן, 'דלתא', את המדרגות, המנורות והידיות לדלתות, בפנטהאוז העלוב שהוא בונה ברמת־אביב.

אליעזר יערי, מנהל התוכניות בערוץ הראשון, במצב רוח פוסל. הוא ויתר על סרטה של דלית קרשל בנושא רפי לביא, סרט שצילומיו מאחוריו, ולפני שבוע קיצר ב־20 דקות את 'איגן מיגן', הסרט של רונית וייס־ברקוביץ' ליום השואה. והיה גם סרט אחר על הומור, שלקראתו הוקרנו תשדירי פרומו, אבל יערי החליט להשאיר אותו בגדר הבטחה. בטלוויזיה יש הרוטנים.

בריכבו הפרטי, מטוס, קפץ ממכסיקו מרכוס כץ, יהודי ומיליונר בינלאומי, ואיתו כל המשפחה. הם אירגנו פה פסטיבל בר־מצווה לנכד אהרון, שרשרת אירועים שהחלה בהנחת תפילין בכותל, נמשכה בארוחה מפוארת בהיאט ירושלים, והסתיימה במסיבת שבת. אחרי ביקור נוסף בכותל, בלטו בהשתתפותם אריק ולילי שרון, עו"ד יגאל ארנון, אביהו קרינן ושלל ח"כים. כשיצאה השבת העמיס מרכוס את המשפחה על המטוס, דרך למכסיקו.

אירוע ה־1 באפריל, הוא תיומולדת של צימי שביט, צוין בסולידיות של בבית קטן ברמת־אביב ג', כמה חברות, כ־3 שולחנות, זה הכל.

סמדר (המטריפה) קילצ'ינסקי ושרון (המזוקן) אלכסנדר מתפתחים. חודש שישי, בדרך לילדה.

עוד הפקת בר־מצווה היתה לאדוארד גרא, של אלה ועודד. במסעדה במשכנות שאננים בירושלים הרביצו קבלת פנים לחברים, שהגיעו מלונדון ואחרי החגיגות יצאו לקונצרט במרכז המוסיקה. האורחים היו נחמדים ונשארו בישראל שבוע, אז עודד הצמיד להם אוטובוס וטייל איתם בכל הארץ.

ובחגיגה חביתית בכפר־שמריהו פינו את כל הרהיטים, ובמקומם הכניסו צעצועים ופליפרים. בחצר הקימו אוהל צבעוני ענק, שאיכלס את לאה רבין, דליה ואבי פילוסוף, רני והילה רהב, רוני וגלית פורר ובן הלאה וכן הלאה.

חלק גדול מהחבורה המשיך משם ליום הולדת של לאה רבין אצל דליה ואבי. הכלה לבשה חליפת מכנסיים בצבע כו' והקשיבה לדליה הבת, נועה הנכדה וניבה לניר הידידה, שסיפרו בשבחיה הרכים. השלב הבא היה קייטרינג, אבל ההיענות היתה די דלה. הפוליטיקאי היחיד בשטח היה שמעון שבס, שהגיע כנפו.

בהופעה של ירמי קפלן ואהוד בנאי היה ברי סחרוף אמן אורח. הוא הגיע עם החברה שלו (עדיין, עדיין), יעל אבקסיס, אבל הלך לפניה, והיא המשיכה את הערב בכוחות עצמה. בזמנה החופשי אפילו התלטפה באפילה עם עוזי פרוים, עורך עבר מוסיקלי בגל"צ, ואיש אן.אם.סי. נכחו גם איגי וקסמן וחמי רודנר, אבל הם היו מסטולים כלוט ואשתו.

אביב גפן, חמוש במשקפי שמש כהים, פסע השבוע לתוך חנות תקליטים בשינקין והציג למוכרת שאלה מעניינת: האם כבר הגיע הדיסק של אביב גפן? „אתה לא שומע?", תמהה המוכרת, שהצליחה לא לזהות את היוצר, „זה מה שמתנגן ברקע". אה, אמר אביב, והלך לדרכו הלא ברורה.

באירוע אצל אסתר וגבי ('גלי') אורון נתקלו הרבינים בציפי שביט, ולאה שאלה בדאגה אם בשנים קודמות הזמינו לכאן גם את שמיר ושולמיתו. „ברור שלא", מילמלה ציפי מתוך המבוכה.

חם אך לא יבש באיזור השפלה. שני רמי־דרג, אחד במשטרה ואחר בתחום המוניציפלי, מאוד אוהבים את האשה שאיתם, למרות שלא איתה הם התחתנו.

יאיר מלהט ביציע

שמעון שטרית, שר כלכלה ותכנון, מבקש את עזרת הציבור במציאת דובר. זה שהיה שלו, נאור ירושלמי, ערק לאוניברסיטת ת"א.

בלילה חי מאודי', תכנית הרדיו של אמנון פאר ונתן דטנר, התראיין חיים רמון, בטלפון, ב־2 לפנות בוקר. פתאום עלתה לשידור סניצה (המדגמנת) רמון, מהש השני בבית המשפחה, ונפיה משאלה: „חיים, אל תצעק. אתה מעיר את הילדים". דטנר היה קרוב מאוד לבליעת לשונו.

בשבת שעברה ניצחה מכבי ת"א את בית"ר ירושלים באיצטדיון שדי הנועש, מה שגרם לאוהדי בית"ר להפגין את מיטב הרפרטואר שלהם: מכות, איומים וניבולי בקבוקים בכל תל־אביבי שנקרה בדרכם. בין האלמים ביציע היו יאיר שמיר, מנהל שלתרופה בעיסוקו, ודודו גלבוע, מנהל חטיבת חדשות. צופים מרוחים שיאיר לא הסתיר את אהדתו השרופה לבית"ר, ואף הציג מבחר מרשים של גידופי אהדה.

יעל הדיה

עצוב לי על כל הגברים שתקועים עכשיו בפקקים, עיניהם נישאות אל שלטי החוצות של פולגת, בוחנים את עצמם במראה האחורית, ושולחים מבטים השוואתיים לעבר שכניהם לפקק: הכובש שעלה על אי תנועה, המתוחכם שקנה טוסטוס, המצליחן שמתנה אהבים עם הפלאפון שלו, והפראי שמחטט באף

מפאת גילי, עדיין אי אפשר לומר עלי שאני אשה מרירה, ובינתיים, האדם היחיד שקורא לי 'קלעפטע' זאת אמא שלי, אבל יש לי פוטנציאל. זה עצוב להודות בזה, אבל אני בהחלט יכולה לראות את עצמי, נגיד, בעוד חמש שנים, לוקחת את בעלי העתידי למשביר ומנסה לדחוס אותו לתוך חליפת ספארי אופנתית בגווני הכורכר, למרות שלא לכך התכוון הטבע כשברא את הטעות האופטית שעמה, מן הסתם, אבחר לחלוק את חיי, יצועי, ומצעי הסוג ב' של כיתן שאותם אני נוהגת לרכוש בחגים ושמחות, בגלל אילוצי תלושים.

ואיך אני יודעת את זה? אינסטינקט נשי. ומה שאני, בעצם, מנסה לומר בדרכי הגמלונית ומלאת הסתירות הפנימיות, הוא שאני לא רוצה להפוך לאשה שקונה לבעלה את הבגדים.

ולכן, כבר מעכשיו, אני אוסרת על עצמי להסתכל על מודעות הפרסומת המציגות את 'הגברים של פולגת': 'הכובש', 'המצליחן', 'המתוחכם', ו'הפראי', ארבעה גברים בחליפות, שאותם לא תשמעו מייללים מתוך תא הלבשה קטן: „דיו תעזבי אותיו", כשחתנות נתפסת להם על תחתוני המגבת.

ולמרות שבמציאות קיימים רק שני סוגים של גברים: אלה שמראם בחליפה תורם לחילוף החומרים אצל נשים, ואלה שנראים כאילו ירדו מאוניית המעפילים 'אקסודוס', על ארבעה בנים דיברה המודעה:

כובש, מה הוא אומר? לפי המבט המזוגג שלו, שפתיו החשוקות בתשוקה כבושה, ועטרת זיפיו: כלום.

המצליחן לבוש חליפה תכולה ועניבה אופטימית, ידיו פרושות לצדדים בתנועת: „מה אפשר לעשות שהשמש זורחת מהתחת שלי?" וחיוכו, אפרופו, הוא חיוכו המיוסר של מי שאכל יותר מדי מצה ברה.

המתוחכם יושב על כיסא, על הר, באמצע המדבר, מרגיש תנוחת השענות מסוכנת לאחור, סטייל הרווח בין הגבר לתהום, ונראה כאילו שבזה הרגע נאנס על ידי עדר אלפקות.

לפראי, לעומת זאת, יש בנדנה ושיניים חדות.

ונשאלת השאלה: האם אין כאן משום הטעיית הציבור?

כי אלא אם כן התכוון המפרסם לבעל דוכן חמוצים, מה כבר כבש הגבר הישראלי בזמן האחרון שהוא לא עומד להחזיר? האם להגיד על מישהו שהוא 'מצליחן' זה לא כמו להגיד על מישהי שהיא 'מעניינת'? פראי, לפי מיטב נסיוני, זה לא קטין עם מטפחת על הראש והורים שהתקמצנו על פלטות, ואם המתוחכם כל כך מתוחכם מה הוא עושה במודעה של פולגת?

עצוב לי על כל הגברים שתקועים עכשיו בפקקים, עיניהם נישאות אל שלטי החוצות של פולגת, בוחנים את עצמם במראה האחורית, ושולחים מבטים השוואתיים לעבר שכניהם לפקק: הכובש שעלה על אי תנועה, המתוחכם שקנה טוסטוס, המצליחן שמתנה אהבים עם הפלאפון שלו, והפראי שמחטט באף.

למה לא יקום בארץ מפעל טכסטיל אמיץ והומני שיפסיק לשקר לגברים, ויציג בפניהם מספר קווי אופנה אלטרנטיביים כמו: 'הנכבש', 'החנון', 'האקוביסיוניסט הביתי המצוי' (שילווה בצילום מאחור של גבר לבוש מכנסי גברדין גמוכי מותן, מתכופף לתקן ברז) והפריט שישבור את השוק: ה'לוזר־כלייזר'?

איור: אפרת בלוסקי

סרטים חדשים

נחמן אינגבר

הבן הטוב

שוב משאירים את מקולי קאלקין לבד

מפלצת בגוף מלאכי. קאלקין ב'הבן הטוב'

מקולי קאלקין. תעשיה של ילד אחד שמקבל 7 מיליון דולר לסרט. להיטים בתפוורת גדולה ('שכחו אותי בבית' 1 + 2), אבא מאוד שאפתן, שגם מתערב במהלך כל הסרטים. האבא השנוא ביותר בהוליווד.

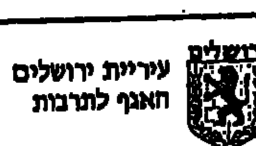
מקולי קאלקין הוא ילד סמוק לחיים, בעל שפתיים רחבות, בשרניות ורבות הבעה, עיניים שקד, פקוחות לרווחה, ויש לומר, גם כשרון משחק סביר. עד כה שיחק ילדים טובים. כאלה שאנחנו אוהבים לאהוב. אבל אבא החליט שהילד צריך להתנסות במיגוון של תפקידים שונים כדי לבסס את מעמדו כשחקן. גם תפקידים של ילדים רעים. מה זה רעים. כמו מפלצת. כמו סיוט שאנו מבקשים לשכוח.

אמר ועשה. שאל: מי פה בימאי סרטי הרשע והמתח הכי כשרוני בסביבה? אמרו לו: ג'וזף רובן. כבר עשה את 'לישון עם האויב' עם ג'וליה רוברטס והפחיד שם את כל העולם. מה שטוב לג'וליה, טוב גם לקאלקין. וכך נולד 'הבן הטוב'.

במרכז הסרט ילד טוב באמת. מגלם אותו השחקן־ילד הלוהט ביותר בהוליווד היום, אחרי מקולי קאלקין. שמו אלייז'ה ווד. כיכב גם בסרט 'צעיר לנצח' ליד מל גיבסון, גם בסרט 'געגועים לפרדייז', ליד מלאני גריפית. כאן הוא משחק ילד טוב שחי בערבות שטופות השמש של ארה"ב. אבל אמא שלו, מלאך משמים, מתה על לא עוול בכפה. היא מבטיחה לילד שתחזור אליו ותשגיח עליו גם אחרי מותה. והילד הטוב מאמין.

אבא שלו לא יכול להישאר עם בנ־אהובו. משימה קשה עומדת בפניו: עליו להשלים עיסקה גדולה שתבטיח את עתידם הכלכלי. על כן הוא מסכים להצעת אחיו להביא את הבן אליו,

המשך בעמוד 16

נחמן אינגבר

המשך מעמוד 14

למדינת מיין הקרה והמושלגת, שם יוכל לחיות במחיצת דודו ודודתו, ולשחק עם בנם הלא הוא מקולי קאלקין.

קאלקין הוא מפלצת אמיתית החנוטה בגוף של ילד מלאכי. גם חיוכו מלאכי. אבל תאמינו לי, עוד לא קמה מפלצת כמוהו. מה שהוא עושה בסרט צריך היה מזמן להוביל אותו אני־לא־יודע־לאן. בית סוהר? בגילוז מוות בגרדום? בגילוז מוסר סגור? בגילוז יש כאן בעיה קשה. על המחוקק לתת דעתו על כך. רק דבר אחד יכול לחסל אותו, אבל הדבר הזה כה נורא, שאפילו קשה להעלותו על הדעת. רמז: מי שנתן חיים יכול גם לקחת אותם. רמז שני: תחשבו על הספר והסרט 'בחירתה של סופי' ותבינו. בקיצור, ג'וזף רובן מכיים סצינות זוועה כהמוניהן. כלבים רעים ואימתניים מחוסלים, תאונות דרכים רבות משתתפים מתרחשות בשל גחמותיו. אחים, אחיות, מה לא. עוד מעט גם תורה של אמא יגיע. אל תגידו שלא הוזהרתם.

הצטלבות

ריצ'ארד גיר הוא ארכיטקט מצליח, המתלבט בין מחויבותו לאשתו, שרון סטון, לבין אהבתו ללוליטה דוידוביץ'

היה היה כמאי צרפתי מעולה בשם קלוד סוטה. ועשה האיש סרטים נהדרים לרוב. ובין הסרטים היה גם סרט ושמו 'כאלה הם החיים'. עם רומי שניידר, ליה מסארי ומישל פיקולי. תאונת דרכים מחרידה פותחת את הסרט. הנוהג במכונית נפצע קשה ונאבק על חייו. רגע לפני הסוף המר, שברים־שברים הוא מעלה את רסיסי חייו אל תוך תודעתו הגוססת. רגעים יפים ופחות יפים. ועיקרם פרשת פרידתו הקשה מאשתו העשירה ומערכת יחסים חדשה ויפה עם נערה במלוא פריחתה ואהכתה. וחוסר היכולת שלו להחליט על המשך דרכו העתידה בין תובה לאהבה. והכאב הרב הכרוך בהחלטה. והתאונה המתרחשת בדיוק רגע לפני או אולי רגע אחרי ההכרעה הבעייתית. סרט נהדר.

והיה היתה הוליווד. עיר סרטים למכביר וחוסר כל רעיון מקורי. ותחליט הוליווד למחור סרטים צרפתיים כי הרי לצרפתים, כך ידוע, אין סרטים טובים, אבל רעיונות דווקא יש. ותיקח הוליווד את הבימאי הוותיק מרק ריידל ('האגם המוזהב') ותצווה עליו לאזרח כהוליווד את החומר הצרפתי. ויעש כן.

ובגירסתו של ריידל, ריצ'רד גיר הוא אדריכל מצליח המצוי על פרשת דרכים. הוא מכורך כאישה עשירה, רבת השפעה ושאפתנית, המרפדת בשושנים את הקריירה שלו. אבל לאן הלכה האהבה. גיר עצמו מכנה את נישואיו אלה „חברה בע"מ". כהברקה חד־פעמית של ליהוק מהמם, מוצבת שרון סטון בתפקיד אשתו הקרה כשלג. אשה חנוטה בבגדי מעצבים וללא כל זיק מיני. קרחון. פסל שיש. שנת בצורת.

יש לו גם בת יפהפיה. רוקדת באלט. יש לה אפילו עתיד מזהיר באופק. והיא אוהבת את אבא, ואבא אוהב אותה. שיגעון.

ואז מגיעה לוליטה דוידוביץ'. עם שם כזה, הכל יכול לקרות. גיר קץ בסטון הקרה ועושה עיניים לדוידוביץ' החמה והאוהבת. ואז מתחילות ההתלבטויות הקשות. איך לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה. גיר חייב לבחור בין המשך החיים המשותפים עם אשתו היפה והמוכשרת, ובין המאהבת המחזירה לחייו ריגושים, סקס תשוקות אסלות ועניין חדש בחיים. מחוייבות. אבל למיז

מערכת יחסים חדשה ולוהטת. לוליטה דוידוביץ' וריצ'ארד גיר ב'הצטלבות'

גל 2: "חנזירות בלוז 2"	7.30 ,5 / 10 "הצטלבות"
גל 3: "בכוונת זדון"	10 ,7.30 ,5
רב מור 2: "נזירות בלוז 2"	9.30 ,7
רב מור 3: "שארית היום"	9.30 ,7
רב מור 4: "בכוונת זדון"	12 ,9.30 ,7
אור 5: "שלושת המוסקטרים"	9.30 ,7.20
אור 6: "רק עד אחד לרצח"	9.30 ,7.20
טיילת 3: "עולם מושלם"	10 ,7.30
לב 1: "שלום לפילגש"	9.40 ,7
לב 2: "עירום"	10 ,7.30

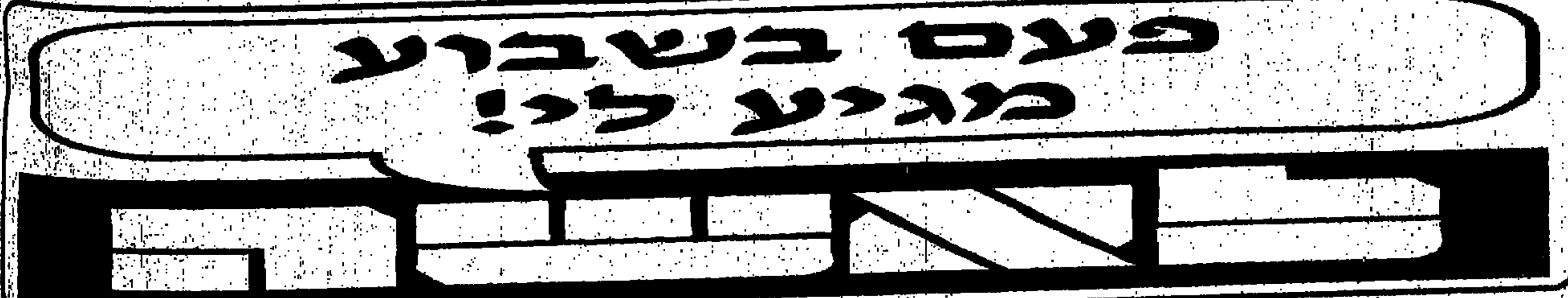
היכל 1: "הצטלבות"	9.45 ,7.15
היכל 2: "רשימת שינדלר"	9.30 ,6
סינמה 3: "החיים ע"פ משפחת אדאמס"	9.30 ,7
רב חן 1: "איש ללא פנים"	9.30 ,7

החלטה זוגית - לבילוי ואירועים ★ לפרסום: במזומן/בכרטיסי אשראי, בויזה קרדיט עד 18 תשלומים, טל' 03-6953270, שלמה

הבימה · הקאמרי של תל-אביב · התיאטרון העירוני חיפה · באר-שבע · בית ליסין · האופרה הישראלית · הסימטה

03-6957966 · 03-6816427 · 03-5664888 · 03-6916653

חיפה, אודיטוריום
יוני 2 שעה 20:30
יוני 4 שעה 21:00

בנייני האומה
מאי 27 שעה: 15:00
מאי 28 שעה: 21:15
מאי 29 שעה: 20:30

קיסריה, התיאטרון הרומי
מאי 30, 31 שעה: 21:00

כרטיסים
למופעים בירושלים
ירושלים:
קלעים 02-256869
בימות 02-240896
תי ירושלים 02-610011

למופעים בקיסריה
תל אביב:
הפצה ראשית: הדרן השרון
03-5279955
הדרן 03-5279797
חיפה והצפון: קופת חיפה
04-662244

למופעים בחיפה
חיפה:
גרבר 04-384777/222

וביתר משרדי הכרטיסים

בסיוע קונמרט

דרום אמריקה בגעש!

ביום שישי 15.4 נשף ריקודים
עם להקת "קוקו לוקו"
בשרים על האש ובר עשיר.
והכל באוירה דרום אמריקאית
באולם שעל שפת הבריכה.

הזמנת מקומות בטלפון:
09-508105, 09-521142/3

מועדון הפונה

★ עם להקת הרצליל
★ ערב גבינות ויין
★ סלטים, שתיה חמה ועוגות

טל. להזמנות: 09-458600

אתונה בירושלים

להקת "קמפניה רמבטיקה" - 2 מופעים בלבד עם קוסטאס פריס
תיאטרון ירושלים יום א', ב' 18,17 באפריל בשעה 20:00

הקרנה חגיגית של הסרט "רמבטיקו"
תיאטרון ירושלים יום ו', 22 באפריל בשעה 14:00

כרטיסים:
במשרדי הכרטיסים: "בימות" טל: 240896, "קלעים" טל: 256869
ובקופת תיאטרון ירושלים טל: 610011

מבצע בלעדי למשלמים בישראכרט
לערב רמבטיקו ב-17.4.94 וב-18.4.94
כרטיס במחיר 40 ש"ח ועוד 50 כוכבים. "בתוכנית יותר מתנות בישראכרט"
להקרנת הסרט "רמבטיקו" ב-22.4.94 - 2 כרטיסים במחיר 1 - תמורת 50 כוכבים

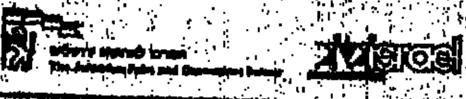
עיריית ירושלים האגף לתרבות · עיריית אתונה · אל על · אירועים · ירושלים

תופסים ראש
עם ראשון

חגיגה של אמנות יהודית

היריד הבינלאומי ה-5 ליודאיקה בבנייני האומה בירושלים
24-28 באפריל 1994

מכירה של אלפי פריטי אמנות מרהיבים, תשמישי קדושה קלאסיים, כתבי-יד נדירים, עתיקות יהודיות ואמנות יהודית עכשווית ביריד הבינלאומי היחיד מסוגו ליודאיקה בהשתתפות אמנים, אספנים וגלריות מרחבי העולם.
"אמני השבטים בירושלים" תערוכה מיוחדת אמנים מבית מדרשו של שאגאל - לראשונה לקהל ביריד
תמונה מיוחדת, עבודות אמנות של המתלקות ליצוב קרמי וצורפות "בצלאל".
שעות הביקור ביריד: יום א' 17:00-21:00, ימים ב', ג', ד' 11:00-21:30, יום ה' 11:00-19:00, לפרטים טל. 02-240663
כרטיסים בכניסה.

בקרה

קז"ב 27 הפקות

עם: הבדרן מס' 1 בישראל!
מאיר רמז
וחגיגה של אומנים אורחים!

יום ו' 22.4.94 — שלומי שבת, בליווי להקתו! בחגיגת זמר!
יום ו' 29.4.94 — מרגלית צנעני, אש על הבמה!

הלילה משתוללים מצחוק!
ריקודים · צחוק · תחרויות · שעשועים · בינגו
הגרלות · פרסים · בידור · אומנים · הפסנידורלה

קזינו פרסים ב-10,000 ש"ח

הלילה יום ו' 15.4.94
חופני — זמר בדרן, קול ששון וקול שמחה
אלאריני הגדול — בחגיגת קסמים ואילוזיות!

3 מופעים אחרונים לפני יציאתנו לחופשה

במועדון "נובמבר" יפו
הלילה יום ו' 15.4.94 משעה 22.00

כרטיסים: "הדרך" 6279797 ■ "לאן" 6247373 ■ "קסטל" ת"א 6044725 ■ "השרון" ר. השרון 6400561 ■ "בידוראוף" חולון 885885 ■ "היחום" בת"ים 8066239
"הכרטיס" ראשל"צ 9696701 ■ "ביקורת" פ"ת 9301196 ■ "לאך" רעננה 09-915666 ■ "הוד השרון" 09-913410 ■ "באר שבע" 07-498194
"קלעים" י-ם 02-251624 ■ "אתר המוסיקה" רמלה 08-226979 ■ "לוטוס" רחובות 08-467890 ■ "קופת חיפה" 04-662244 ■ "סיגל" נתניה 09-823198
הנחות לחיילים בקצין העיר ת"א 5444796 ■ הזמנות מקומות ב"נל 77" 490758 ■ ובערב המופע משעה 19.30 במועדון "נובמבר" יפו 6821945, 6811845

מועדון הרמוניה · פל · סטרייק 90 · מוריה · הפלקה 2000 · קוקפיט · קרוואן · גן הפיקוס החדש · טרמינל · מועדון הפרפר ביפו · מרכז תרבותי תל-אביב – מחוללות תימן

טירן הפקות בע"מ מציגים:
הדודה
מועדון זמר עברי
יום שישי 15.4.94 — **אפי בן ישראל**, אדי וגלי בשירי א"י וכל הזמנים
מוצ"ש — **להקת פאבליק**, בשירי רוק שנות ה-70
יום חמישי 21.4 — **שלומי אסף**, ברוק ישראלי
יום שישי 22.4 — **אביבה אבידן**, אדי וגלי בשירי א"י וכל הזמנים
הזמנות 03-934108
אירועים, מסיבות, כנסים וימי חולות, עד 400 איש
האולם סגור וממוזג

מפגש הכנסת ר"ג
הערב **אלי משה**
בשירי א"י ושנות ה-60
כניסה מגיל 25 ומעלה
מחר מוצ"ש החל מ-23.00 **שימי תבורי**, שר ומרקיד
אירועים עד 450 איש
חנית חינם
דרך בן גוריון (מודיעין) 2 ר"ג, טל. 03-7523192, 7525447

המקום של שמחה · המפתח · רפסודיה · 206 · גוש 24 · הפתיליה · קנטרי פאב · מרתף ראשון · קו הים · קזאה דקל · בני הדייג · אריזונה · ראשון · קלאב MAD · קרית ענבים · הבורסה · צ'קפוסט · הקומים · חיים נקן · ענבה · נקודת הרווקות

בטרופיגו
ערב ריקודים ושירה
כל יום שישי משעה 22:30
הזמר **גדעון נוריאלי** וקלידן
בשירי א"י וכל הזמנים
1:00 **מייק שרון**
שירים בכייף
גבינות ויין, משקה חם וקל,
עוגות, בר משקאות חופשי כל הערב
הלקוח סגור וממוזג
צ. ירקון מכוון פ"ת ק 03-9314102
כניסה מתחנת דלק (כפר הבפטיסטים)

אחמד את סלים
באחמד את סלים
הערב יום שישי מ-23
שרים ורוקדים עם הזמר: **מוני עמרני**
אומן אורח: **אריק סיני**
מוסיקה לריקודים
שפע מטעמים במסעדת סלים
כביש החוף הרצליה להזמנות בטלפון
09-560268

פעם בשבוע מגיע לי!

סנדלר-סרגי בריבוע
רמת אביב "פוקוס"
הערב יום ו' 15.4
ב־10.00
כרטי' קסטל 6044725, גילפרון 6429281 באגודת הסטודנטים
6407277, וכה 6422290
תיאטרון אורנה: 03-5288997

דורון מזר
עם
"גן הפקידים" 15.4 ב־24.00
טבריה
"חוף צמח" 16.4 ב־15.00
כרמיאל "דיינר" 22.4 ב־24.00
טבריה
"חוף השקט" 28.4 ב־22.00
פתח־תקוה "החוות" 29.4 ב־24.00
תיאטרון אורנה: 03-5288997

הגשש החיוור
תכנית חדשה
"כוסות רוח"
הצגות ה־1450!
לאור הביקוש הרב - הזדמנות נוספת ואחרונה לתושבי ת"א וגוש דן
תל־אביב "בית החייל"
מוצ"ש 23.4 ב־9.30
זכרון יעקב "מופת" 30.4 ב־9.30
התיאטרון העממי

חווה קטנה ומטריפה
קומדיה מיוחדת ל"יודעי דבר"
ת"א "בית ציוני אמריקה" הערב 15.4 ב־10.30
תל־אביב "בית החייל" 20.4 ב־8.30
מוזיאון ת"א "רקנאטי" 22.4 ב־10.30
תל־אביב "בית החייל" 30.4 ב־9.30
כפר סבא "בית הבנים" 29.4 ב־10
התיאטרון העממי

איגוד האמרגנים
ומפיקי אמנויות הבמה בישראל
★ מופעי תיאטרון ★
★ בידור ★ מוסיקה ★

זכור להזמין כרטיסים בקופת האולם בערב המופע

דני סנדרסון
רק סטנד־אפ
לבד על הבמה!
קרית אונו "מופת" 21.4 ב־9.00
רמת השרון "צוותא" 27.4 ב־10
תל־אביב "צוותא" 22.4 ב־12.30
ירושלים "גראר בגר" 21.4 ב־9.00
קרית חיים "בית נגלר" 29.4 ב־10
טלית הפקות: 03-5622174

אפרת מאירוביץ
סטנד־אפ
תל־אביב "צוותא 2"
הערב יום ו' 15.4
ב־10.30
כרטיסים בקופה 6950156-7
הזמנת הופעות:
קולר־אשרי 03-5287057

ריק'גל
ההופעה
תיאטרון חולון 22.4 ב־10.00
באר שבע "פורום" 23.4 ב־9.00
מוזיאון ת"א "רקנאטי" 29.4 ב־10.00
נס ציונה "היכל התרבות" 30.4 ב־9
קולר־אשרי 03-5287057

שלמה ניצן
מספר
המלבוש • מול רגים
הופעות אחרונות
תיאטרון רמת־גן - ההצגה שתיגנה אסורה להתקיים מחר 16.4 נדחית למוצ"ש 14.5 ב־9.30
ירושלים "רבקה קראון" 23.4 ב־9.30
רמת אביב "מוזיאון א"י" 7.5 ב־9.30
קולר־אשרי 03-5287057

קרן הכל
ההופעה
תל־אביב
"מועדון רוקסן"
הערב יום ו' 15.4
בחצות
כרטי' בקופה 6484222
רוק בוזליום 03-6788066/7

עלילות משה בעיר הגדולה
באר־שבע "פורום" מחר 16.4 ב־9.30
ת"א "בית ציוני אמריקה" 22.4 ב־10.30
יקנעם "ה. תרבות" 27.4 ב־9.00
ירושלים "תיאטרון החוץ" 29.4 ב־10
חיפה "צוותא" 30.4 ב־9.00
טרי הפקות: 03-5600535

צביקה הדר
סטנד־אפ בשיתוף הקהל
פתח־תקוה "מופת"
הערב יום ו' 15.4
ב־10.00
כרטי' ביקורת 9301195
ובקופה 9318988
טרי הפקות: 03-5600535

אורן הקטן
מופע טלפתיה בגדול
יותר חזק! יותר מדהים!
טלפתיה בשיתוף הקהל
הזמנת הופעות
לארועים - לנשפים
וגם מופע מיוחד לנשים
יצחק ניזרי 03-5244393

רונית אופיר
הערב יום ו' 15.4 מ־10.30
הקרוקודיל
הרצליה פיתוח
טל. להזמנות:
09-570762, 09-575026
להופעות: "יקי" 09-457087

נירה גל
הגיגת זמר עברי ובינלאומי
הזמנת הופעות
לארועי הקיץ
דב עילם:
03-5283232

דני רכס גגר איציק
סטנד אפ קומדי
אמן אורח: שיר
ירושלים "ה' החוץ" הערב 15.4 ב־10
הרצליה "אודי דניאל" 22.4 ב־10.10
אשקלון "בית השקט" 21.4 ב־9.00
תל־אביב "צוותא" 29.4 ב־12.30
תיאטרון אורנה: 03-5288997

HANDS אפ-קומדי
נתן נתנזון
נתניה "ה. תרבות" מחר 16.4 ב־9.30
יהוד "ה. תרבות מגדל" 23.4 ב־9.30
מגדל העמק "ה. התיאטרון" 28.4 ב־8.30
הרצליה "אודי דניאל" 29.4 ב־10.00
תיאטרון אורנה: 03-5288997

שרון חי"ז
בהופעה
בית השיטה "פאבלול"
יום ו' 22.4 ב־10.00
תל־אביב "מועדון הטריפ"
מוצ"ש 23.4 ב־11.00
כרטי' בטל. 03-6917616
חוף פלמחים "טוטה"
יום ו' 29.4 ב־10.00
טבת הפקות: 5489020

אריק סיני
ההופעה
הזמנת הופעות
ישראל אדם
הפקות
טלפון:
03-5444165

סיפורו של זרע
בבימוי חנוך רוזן
תל־אביב "בית ליסין"
הערב 15.4 ב־9.30
גבעת ברנר "א. המופעים" 22.4 ב־10
פתח תקוה "היכל" 29.4 ב־10
ישראל אדם: 03-5444168

סטנד UP קומדי
שי אשה
גבעת־חיים "בית־שרת"
הערב יום ו' 15.4 ב־10.00
תל־אביב "צוותא" ב־10.00
מחר מוצ"ש 16.4, ד' 4.5
מוצ"ש 7.5, ד' 11.5
נהריה "היכל התרבות"
יום ה' 5.5 ב־9.00
גבעתיים "שביט"
יום ו' 6.5 ב־10.00
קרית־שמונה
"היכל התרבות"
יום ג' 10.5 ב־9.00
כנרת "בן ציון"
יום ו' 13.5 ב־10.00
קרית־חיים "בית נגלר"
מוצ"ש 14.5 ב־9.00
קרית־מלאכי "היכל התרבות"
יום ב' 16.5 ב־9.30
אביב גלעדי הפקות בע"מ
פרומקין 10 ת"א 6857101
חבר איגוד האמרגנים ומפיקי אמנויות הבמה בישראל

תכנית בידור חדשה
הכוס על פי לסלאו
"חנה לסלאו ורקפוזות מדהימות... לסלאו נותנת הופעה מלאה לכל אורך"
עמוס אורן "ידיעות אחרונות"
יפו "תיאטרון נגה"
הערב יום ו' 15.4 ב־10.00
תל־אביב "בית־החייל"
מחר מוצ"ש 16.4 ב־9.00
יום ב' 18.4 ב־9.00
עכו "אודיטוריום"
יום ג' 19.4 ב־9.00
רחובות "ויקס"
יום ה' 21.4 ב־9.00
תיאטרון ירושלים
מוצ"ש 23.4 ב־9.00

כתבו: חנה לסלאו, שלמה משיח
במאי: עמי דיין
מנהל מוסיקלי: דורי פרנס
תפאורה: משה שטרנפלד
תלבושות: יובל כספין
תאורה: אורי רובינשטיין
כוריאוגרפיה: חילוק כהן
קלידים: אילן שם

בלט כריסטינה הויוס
בשיתוף אביב גלעדי גאים להציג:
רקדנית הפלמנקו הגדולה בעולם ולהקתה
"הויוס יוצרת הצגה מופלאה המביאה את הקהל המוקסם להתלהבות מתשעים דקות לוהטות הן במוזיקה והן בריקוד"
(ג'רר מנוני, קוטידיאן דה פריז)
"ויוה הויוס. שם המצלצל כמו קריאת פלמנקו. מופע מדהים... אמנות עממית אמיתית"
(לה פיגארו)
"הנוכחות של הויוס על הבמה מלהיבה. מופע מהמם ביופיו... קסום. היא רכזה את כל אשר אפשר לקיים ולעשות בריקוד הפלמנקו".
(אל פאיז - ספרד)

5 הופעות בלבד - במסגרת סבוב עולמי
ירושלים "בנייני־האומה"
6-7-8/6/94
ב־20:30
כרטיסים: "בימות" 02-240896 "קלעים" 02-610011 תיאטרון ירושלים 02-256869
תל־אביב "היכל התרבות"
יום ה' 9/6/94 ב־21:00
מוצ"ש 11/6/94 ב־21:00
כרטיסים "לאן" 03-5247373
לחוגים ולקבוצות 03-5270545 ובימות המשרדים
המשרד: 03-6857101 - חבר איגוד האמרגנים ומפיקי אמנויות הבמה בישראל

"ערב מאני"
סטנד־אפ עם
מני פאר
הרצליה "אודי דניאל"
הערב יום ו' 15.4 ב־10.30
תל־אביב
"בית־ליסין" המרתף העליון
מוצ"ש 16.4 ב־9.30
יום ו' 22.4 ב־10.30
חדרה "מופת"
23.4 ב־9.00
הזמנת מופעים: 03-297867

מקום כמו יין
הערב יום ו' 15.4
משה ארגון
מחר מוצ"ש 16.4
גבי ברלין
יום ה' 21.4
ערב סגור
יום ו' 22.4
גבי ברלין

תיאטרון אורות מציג
הצחוק עלי
הסטנד אפ של
נאור ציון
חיפה טבנוק "צדגליל" הערב יום ו' 15.4 ב־10.00	תיאטרון ירושלים "הנרי קראון" מחר מוצ"ש 16.4 ב־9.00	עפולה "מופ"ת" היכל התרבות יום ה' 21.4 ב־9.00
רמת־אביב "פוקוס" יום ו' 22.4 ב־10	הרצליה "היכל התרבות" מוצ"ש 23.4 ב־9.30	באר־שבע "פורום" יום ו' 29.4 ב־10
רמת־השרון "צוותא" מוצ"ש 30.4 ב־9.30	ת"א "צוותא" יום ה' 5.5 ב־10	גבעת־חיים "בית שרת" יום ו' 6.5 ב־10

תיאטרון יובל מציג
דטנר שר ומספר מונטאן
תל־אביב "בית ליסין"
המרתף העליון
הערב יום ו' 15.4 ב־10.30
ירושלים "בית־שמואל"
יום ו' 22.4 ב־10.00

תיאטרון אורות מציג
סוויסה ויצפאן
תהילה
רמת־השרון "צוותא" ערב יום ו' 15.4 ב־10.00	בית־שאן "נוספת היכל התרבות" מחר מוצ"ש 16.4 ב־9.30	יפו ד' "אודיטוריום אוטו" יום ב' 18.4 ב־9.00	חיפה "טבנוק צדגליל" יום ו' 20.4 ב־10	ירושלים "התיאטרון החאן" יום ה' 21.4 ב־9.30

אביב גלעדי מציג
בימוי ועריכה אילן רונן
משוובראבא
הצגות ה־200
נבחרה כהצגת הבידור של השנה
תיאטרון חולון	תל־אביב "בית ציוני אמריקה"	גבעתיים "שביט"	אשדוד "יד לבנים"	אור יהודה "היכל התרבות"	ת"א "בית החייל"	כפר־סבא "עמל"	נשר "היכל התרבות"
הערב יום ו' 15.4 ב־10.00	מחר מוצ"ש 16.4 ב־9.00	יום ו' 22.4 ב־10 וביום ו' 29.4 ב־10	מוצ"ש 23.4 ב־9.00	מוצ"ש 30.4 ב־9.00	יום ד' 4.5 ב־9	יום ו' 6.5 ב־10.00	מוצ"ש 7.5 ב־9.00

המשרד: אביב גלעדי טל 6857101 חבר איגוד האמרגנים ומפיקי אמנויות הבמה בישראל

זיקפי שביט
מבוגרים בלבד
כרמיאל "היכל התרבות" יום ו' 22.4 ב־10.00	נתניה "היכל התרבות" מוצ"ש 23.4 ב־9.30	תל־אביב "בית החייל" יום ב' 25.4 ב־9.00	רעננה מופת "היכל התרבות" יום ו' 29.4 ב־10.00	עפולה "היכל התרבות" מוצ"ש 30.4 ב־9.00

קומדי סטור
תל־אביב "בית ציוני אמריקה" הערב יום ו' 15.4 - 3 מסלולים:
מסלול א' ב־10.00
"המנגבים בשרוול"
עם קבוצתו של אילן רונן: מרב גרובר, יורם חטב, אסף אשתר, אורי בנאי, ארז בן־הרוש, גיל ורנר ואמני הסטנד־אפ:
אריק זילברמן, גיל ססובר
והכל בכרטיס אחד!!!

מסלול ב' ב־12.30
"המנגבים בשרוול"
עם קבוצתו של אילן רונן: מרב גרובר, יורם חטב, אסף אשתר, אורי בנאי, ארז בן־הרוש, גיל ורנר ואמני הסטנד־אפ:
איתי שגב, אריק זילברמן
והכל בכרטיס אחד!!!

מסלול ג' ב־12.30
מרתון סטנד־אפ עם:
● איתי שגב
● אריק זילברמן
● גיל ססובר
● צביקה הדר
● גידי נאור
והכל בכרטיס אחד!!!

כרטי: "לאן" 5247373 בטיקטטן 6388863 לכרטיסי אשראי עד 24 - 24 שעות ביממה ובקופה 03-6959341
טדי הפקות 03-5600535 חבר איגוד האמרגנים ומפיקי אמנויות הבמה בישראל

ירושלים
תיאטרון הבמה
הערב 15.4 ב־22.30
חם זה לא
ב' 18.4 ב־22.00
ילדים סורגים לאלוהים
כרט' בטל' 02-733814
סינמטק - חיפה
הערב 15.4 ב־23.00
בועט בגנה - שרון ברויו
כרט' בטל' 04-383424

ילדים סורגים לאלוהים
הערב 15.4 ב־01.00
מרכז סוזן דלל
כרט' בטל. 03-6108864
מוצ"ש 16.4 ב־23.00
סינמטק חיפה
כרט' בטל. 04-383424
ב' 18.4 ב־22.00
תיאטרון הבמה ירושלים
כרט' בטל. 02-733814

מרכז סוזן דלל
הערב יום ו' 15.4
23.00: סטנד־אפ עם ירדן ברכוכבא וגורי אלפי
01.00: ילדים סורגים לאלוהים
עידן אלתרמן ואבי גריניק
כרטיסים בטלפון 03-6106664

דומיננו גרוס
מופעי סטנד־אפ ונונסנס לאנשים חושבים
מופעים במשך כל ימות השבוע
פרטים והזמנות
בטל' 03-6178688

סטנד־אפ שפינוזה ונונסנס הרמב"ם - אותי זה מצחיק

איריס ועופר פורטוגלי
ההופעה
ירושלים "בית־שמואל" הערב 15.4 ב־10.30
רעננה "יד לבנים" מוצ"ש 23.4 ב־9.30
רחובות מכון ויצמן "א. אבנר"
קבוץ חצרים "א. המופעים"
להשיג בכל חנויות התקליטים על גבי תקליטורים וקלטות

בריזה
קפה תיאטרון
הערב 15.4
רוקדים ושרים עם
סיני מאילת
הירקון 109 ת"א
03-5232210, 03-5235022

הבקתה
גני־התערוכה ת"א
מועדון זמר עברי
פתוח: ב', ד', ה', ו', מוצ"ש מ־22.00 עד השעות הקטנות
תוכניות ב־23.00
יום ו' - שירי א"י עם
חגית קליש
מוצ"ש, ג'
נבון חלויו
בשירי א"י
ד', ה'
דייב אורן
בשירי א"י
03-6411113

הנגאובר
הערב יום ו' 15.4
הרכב קודה
רוק ישראלי לועזי
מחר מוצ"ש 16.4
רוקט
מופע רוק ישראלי מטורף
דרך פ"ת 128, ת"א
03-5626270/70

אמיל פוקס - חיים טרובסקי גאים להציג:
MAYA PLISETSKAYA
בליווי כוכבי הבלט הרוסי
חיפה "אודיטוריום"	ירושלים	תל־אביב
יום ג' 17.5 ב־8.30	"בנייני־האומה" יום ד' 18.5 ב־8.30	"היכל־התרבות" יום ה' 19.5 ב־9.00

לראשונה בישראל הו הכלבן המקורי של WF
חייג למרכז הזירה !!!
אלפי פרסים מקוריים
חייג עכשיו 056-66-99-11
ראיונות-חדשות-חידונים עם כוכבי ה WF
זהה מי מסתתר בתמונה וזכה בפרס
כרטיס טיסה ואירוח במופע WF בחו"ל
או תיבת ההפתעות של WF בשווי של 2,000 ש"ח
הזוכים בתיבת WF:
חמד רון - מחיפה ● אורן חסיד - מראשל"צ

אירוע מופת ביום העצמאות
פילהרמוניה '94
הגן־הלאומי בית־גוברין
במערת הפעמון
"כרמינה בורנה"
מאת קארל אורף
"מזמורי צ'יצ'סטר"
מאת ליאונרד ברנשטיין
בביצוע:
המקהלה הפילהרמונית תל אביב
המקהלה הקאמרית שליד האקדמיה ע"ש רובין ירושלים
● מקהלת הילדים מורן
מנצח: אהרון חרל"פ
סולנים: ● דני אטינגר - בריטון ● שירלי הכט - סופרן ● יצחק זרבקר - טנור
● אירית רוב לוי, אריאל כהן - פסנתר
● רע בר־נס, זיו איתן, אורון שוורץ, אמיר לבאי, עדי מורג - כלי הקשה
● יוליה סבודלוב - נבל
מערת הפעמון - הגן־הלאומי בית־גוברין
מחר שבת 16.4 ב־15.30
ידיעות אחרונות העיתון של המדינה

אמיצע הלילה
מועדון חברים
הערב יום ו' 15.4
אורי זר
שרי ברק
מחר מוצ"ש 16.4
חצמד מושיק ורני

צביקה פיק
שר צביקה פיק
רעננה "מופת" "היכל התרבות"
הערב יום ו' 15.4 ב־10.00
הערב 15.4 בחצות
ירושלים "כלבו שלום" 20.4 ב־10
רמת"ש "מצה" 21.4 ב־11.00
הזמנת הופעות - 03-5406666

עיר השעשועים בע"מ גאה להציג
"יש מופרלנד המחודש!"
סופרלנד
לונה פארק ראשל"צ
2210 עולם
פתוח השבת ובכל שבת
מ־10.30 בבוקר ועד הלילה
בילוי נפלא לכל המשפחה ● מתקנים מדהימים ומפתיעים
לראשונה בארץ: סופר נובה המתקן החדש!!!
מופעי רחוב, בובות ענק מחו"ל ועוד.
סופרלנד 2210 עולם וכולו שם

שבת ב-לונה פארק
עיר השעשועים גני התערוכה תל־אביב
חדש! דולפי פארק
מופע מדהים ומרתק של דולפינים ואריות־ים
מופע חיות מדהים
קופים נחשים ועוד
מופע פעלולים מהסרטים
בעיר המערבונים
ועוד עשרות מתקנים, קולנוע 180 מעלות, מדינת המשחקים, מגלשות מים בסירות,
הכל בכרטיס אחד חופשי וללא הגבלה!!!
פתוח השבת ובכל שבת מ־10.30 בבוקר ועד הלילה
המצה ראשית "לאן" 03-5270545, טל. הלונה פארק 03-6427080. תחבורה - קוים: 99, 47, 48